

๗๓๖.๐๗
๐๑๗๔๓
ป.๓
๗๑๔๑๕

ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลาสมา
ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุง เทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์

ของ

อรุณ ทองใส

ฝ่ายวิชาสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
คณะวิทยาศาสตร์ กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๑๐๑๑

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม ๒๕๒๑

๗๓๖.๐๗
๐๑๗๔๓
ป.๓
๗๑๔๑๕

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำคณะ ได้พิจารณาปริญญาโทฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

.....*ป.วิ. อ.วิ. ๒*..... ประธาน

.....*อ.วิ. อ.วิ. ๒*..... กรรมการ

..... กรรมการ

มีนาคม 2521

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้โดยดี เพราะได้รับคำแนะนำและช่วยเหลือโดยตลอดจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ถวัลย์ อินทรปาดล ประธานกรรมการควบคุมการวิจัย ดร.จรรยาพร ตรีดิษฐ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญชูชื่น เกษะกัมพูช กรรมการควบคุมการวิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาถึงเกล้า จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งไว้ ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคณาจารย์ อาจารย์ใหญ่ อาจารย์ และนักเรียน ที่ได้ให้ความร่วมมือในการ เก็บและรวบรวมข้อมูล เป็นอย่างดียิ่ง

อรุณ ทองใส

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	1
บทนำ	1
กฎบัตร	1
- ความมุ่งหมายในการศึกษากันกว่า	5
ความสำคัญของการศึกษากันกว่า	6
- สมมุติฐานในการศึกษากันกว่า	6
ขอบเขตในการศึกษากันกว่า	6
ข้อตกลงเบื้องต้น	7
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	7
2	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	11
เอกสารและงานวิจัยภายในประเทศ	11
เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ	14
3	18
วิธีดำเนินการ	18
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	18
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	20
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	21
การรวบรวมข้อมูล	24
การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ	25
4	29
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	29
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	29
ผลการวิเคราะห์และแปลความหมาย	29

บทที่	หน้า
5	
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	40
ความมุ่งหมายในการศึกษากันคว้า	40
กลุ่มตัวอย่าง	40
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	40
การวิเคราะห์ข้อมูล	41
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
อภิปรายผล	43
ข้อเสนอแนะ	56
บรรณานุกรม	57
ภาคผนวก	63

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	โรงเรียนและจำนวนนักเรียนสายสามัญศึกษาว่าแตกต่างกันประเภทโรงเรียน และ เพศของกลุ่มตัวอย่าง	19
2	โรงเรียนและจำนวนนักเรียนสายอาชีวศึกษาว่าแตกต่างกันประเภทโรงเรียน และ เพศของกลุ่มตัวอย่าง	20
3	ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัย ของนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษา	30
4	ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัย ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษา	30
5	ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยของ นักเรียนชายและหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษา	31
6	ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัย ของนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีวศึกษา	32
7	ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัย ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีวศึกษา	33
8	ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยของ นักเรียนชายและหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีวศึกษา	33
9	ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยของ นักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษา	34
10	ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยของ นักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้ง สายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษา	35
11	ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยของ นักเรียนชายและหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งสายสามัญศึกษาและ สายอาชีวศึกษา	36

12	ความแตกต่างของความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาพลานามัยของนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษากับ สายอาชีวศึกษา	37
13	ความแตกต่างของความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาพลานามัยของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษากับ สายอาชีวศึกษา	38
14	ความแตกต่างของความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาพลานามัยของนักเรียนชายและหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษากับสายอาชีวศึกษา	39

ภูมิหลัง

การศึกษา เป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญอย่างยิ่งในการ เจริญ รัคพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม ของประเทศ ระบบการศึกษาที่เหมาะสมกับประเทศคือระบบที่สนับสนุนการ เปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นใน สังคมและส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติ ทั้งนี้หมายถึงการยอมรับว่าการศึกษา เป็น การลงทุนอย่างหนึ่งซึ่งมีผลไม่เพียงแต่การผลิตกำลังคนใหม่มีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะใน ปริมาณที่เพียงพอกับความต้องการของประเทศเท่านั้น แต่หากยังต้องสร้าง เจตคติอันดีงามสำหรับ สังคมควบคู่กันไปด้วย (แผนพัฒนาการศึกษาฉบับที่ 3, 2515 : 718) ประชากรของประเทศที่ ใ้ได้รับการศึกษาก็จะสามารถนำความรู้ ความเข้าใจ เทคนิคและวิธีการต่าง ๆ ไปช่วยในการ เพิ่มผลผลิตทาง เศรษฐกิจให้แก่ตนเองและสร้างความเจริญให้แก่สังคมตลอดถึงประเทศชาติได้ (สายหยุด จำปาทอง, 2504 : 23)

วัตถุประสงค์และนโยบายการพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ าระยะที่ 4 พ.ศ. 2520 - 2524 5 2525 - 2529
วางไว้ว่าจะเร่งรัดพัฒนาการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท ให้เหมาะสมกับสภาพที่เป็นจริงของ ประเทศและให้สนองความต้องการขั้นพื้นฐานของสังคมและการพัฒนาประเทศ โดยมุ่งให้การ ศึกษามีส่วนช่วย เสริมสร้างคุณภาพความเป็นมนุษย์และแก้ปัญหาที่กำลังคน ในขณะเดียวกันก็มุ่งจะ ให้การศึกษามีส่วนสร้างความรู้ ทักษะและเจตคติที่ดี เพื่อโน้มนำสังคมในอนาคตไปสู่จุดหมาย ปลายทางที่ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้โดยพยายามจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2519 : 6)

การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนในการพัฒนาประเทศ นอกจากให้ผู้นเรียนมีความรู้ ความสามารถในทางวิชาการดีแล้ว จะต้องให้เขาได้เป็นบุคคลที่มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์และ แข็งแรง สิ่งที่จะช่วยให้บุคคลมีพลานามัยดี ร่างกายแข็งแรง มีความอดทนและปราศจาก โรคภัยไข้เจ็บได้นั้นต้องอาศัยการพลศึกษา (บุญสม มาร์ติน, 2513 : 8) เพราะการพลศึกษา

เป็นการศึกษาที่ใช้กิจกรรมทางกายและความแข็งแรงชั้นต่าง ๆ ที่มีอยู่ในตัวบุคคลแต่ละคน ให้เกิดการพัฒนากาย ทางประสาท ทางสติปัญญา และทางอารมณ์ (ฟอง เกิดแก้ว, 2518 : 50)

กิจกรรมทางกาย เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญต่อการเจริญเติบโตอย่างมีสุขภาพ นอกเหนือจากพันธุกรรม สิ่งแวดล้อมและอาหาร เพราะกิจกรรมทางกายจะเป็นตัวกระตุ้นอวัยวะทุกส่วนให้ทำงานและทำอย่างมีประสิทธิภาพ (กรมพลศึกษา, 2519 : 1) ยิ่งโลกมีความเจริญทางเทคโนโลยีมากเพียงไร ความจำเป็นในเรื่องสุขศึกษา พลศึกษา และนันทนาการของประชากรยิ่งมีความจำเป็นยิ่งขึ้น (กอง วิสุทธาธรมณ์, 2513 : 24)

✓ ความแข็งแรงของร่างกายที่ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บนั้นเป็นพื้นฐานก่อให้เกิดพลังงานในทางสร้างสรรค์ทุกชนิด บุคคลที่จะเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาตินั้นถึงแม้จะได้รับการศึกษาก่อนจริยศึกษาและพุทธิศึกษาเป็นอย่างดีก็ตาม แต่ร่างกายไม่แข็งแรง ใจคอไม่หนักแน่น ขาดการอนามัยและเป็นคนไข้โรคแล้ว ก็ไม่สามารถทำหน้าที่ของตนเองให้โดดเด่นเต็มที่ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2507 : 378)

ในการเรียนพลศึกษานั้นผู้เรียนต้องเรียนด้วยการกระทำ สนามกีฬาหรือโรงฝึกพลศึกษาเป็นที่ทดลองและทดสอบเด็กว่ามีจิตใจน่าหาสมาคมเพียงไร ไกรบ้างเห็นแก่ตัวชอบเอาเปรียบ ไกรบ้างแถมไม่เป็น ไม่รู้จักอภัย ทว่าร้ายศัตรูอยู่ข้างหลัง (เบเรท ตรีรัตน์, 2513 : 9) การกีฬาช่วยให้บุคคลมีบุคลิกดี สง่างาม แข็งแรง สมรรถภาพทางกายและจิตใจสูง มีความกิริเริ่มดี ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบสูง เคารพสิทธิของผู้อื่น มีความเพียรพยายาม รู้จักเสียสละ และเป็นนักประชาธิปไตยที่แท้จริง แต่ใ้โดยการที่จะปลูกฝังให้เยาวชนได้ใช้การกีฬาเป็นประโยชน์ต่อตนเองสม่ำเสมอตลอดไป เพื่อคุณธรรมดังกล่าวนี้ต้องใช้เวลา เยาวชนจะต้องได้รับการอบรมศึกษามาตั้งแต่เด็ก ๆ จึงจะโดดเด่นจริง (สารวย ไชยงค์, 2508 : 23)

การกีฬาเป็นกิจกรรมทางพลศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาการทางความสัมพันธ์ระหว่างระบบประสาทและระบบกล้ามเนื้อ เป็นผลทำให้มีสมรรถภาพทางกายสูง (ฟอง เกิดแก้ว, 2518 : 43) สมรรถภาพทางกายเป็นส่วนประกอบสำคัญที่มีส่วนทำให้ผลการเรียนดีขึ้นได้ (Hart and Shay, 1964 : 357 - 448)

การกีฬาที่มีความสำคัญในการพัฒนาบุคลิกภาพ เลื่อนมาตรฐานของความประพฤติและ เป็นกิจกรรมที่สนองความต้องการของ เด็กวัยรุ่นในการ เข้าหมู่พวก ในการ เล่น เป็นหมู่ เป็นชุด ผู้เล่นแต่ละคนต้องการคำสรร เสริญชมเชยจากหมู่คณะ ดังนั้น เด็ก ๆ จึงต้องปฏิบัติตนให้ เป็นที่ ชอบพอของ เพื่อน ๆ การ เล่น เป็นชุด เด็กต้องฝึกการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีน้ำใจ เป็นนักกีฬา ซึ่งในโลกสมัยใหม่ นิยมยกย่องบุคคลที่ เข้มแข็ง มีคุณธรรมสูง ทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวม ซึ่ง การกีฬาจะใหญ่คุณสมบัติเหล่านี้พร้อม (สุนันท์ จุฑะสร. 2508 : 38) ถ้าหากหากกิจกรรมกีฬา แล้วจะก่อให้เกิดปัญหาทาง ๆ ตามมา ดังที่กระทรวงมหาดไทยได้วิเคราะห์ปัญหาเยาวชนที่เป็น สาเหตุทำให้เด็กมีปัญหา เรื่องความประพฤติเกี่ยวกับทางบ้าน โรงเรียนและการศึกษา พบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น เนื่องมาจากโรงเรียนขาดการส่งเสริมในเรื่องกีฬาและ เจตนาคติที่ดีเกี่ยวกับ การกีฬา และยังเสนอขอคิดเห็นว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาต้องมุ่งกิจกรรมที่สนองความต้องการ ของเด็กวัยรุ่น มิฉะนั้นแล้วเด็กจะใช้กำลังส่วนเกินไปในทางที่ไร้ประโยชน์ เพราะเด็กวัยรุ่น มีระดับแรงขับทางการก้าวร้าวสูง (กระทรวงมหาดไทย, 2504 : 20) และเป็นวัยที่กำลัง เปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสังคม เป็นวัยที่สร้างปัญหาให้กับตัวเอง ครอบครั และสังคม ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมทางสังคมด้วย (Hilgard and Atkinson, 1967 : 96)

✓ ในการที่จะให้เด็กเรียนมีความรู้ มีทักษะและ เจตนาคติที่ดีต่อการกีฬาจำเป็นต้องจัด ให้มีการเรียนการสอนทุกระดับการศึกษา (Robinson . 1971 : 5185) เพราะเมื่อบุคคล ✓ ได้เรียนรู้และได้รับการฝึกอบรมในกีฬาใดด้านหนึ่งแล้วย่อมมีเจตนาคติต่อสิ่งนั้น จะมีมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับ การฝึกและการเรียนรู้. (ตุ้ย ชุมสาย, 2504 : 484) และเมื่อมีเจตนาคติที่ดีก็จะ ทำให้อยากปฏิบัติ อยากได้ อยากเข้าใกล้สิ่งนั้น. (Newcomb, 1950 : 12e) ผลคงว่า เจตนาคติมิได้มีมาตามธรรมชาติ แต่ได้พัฒนาขึ้นภายหลังอันเป็นผลมาจากการได้เรียนรู้

✓ (Skinner . 1959 : 326) เจตนาคติเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับภาวะแห่งความพร้อมของจิตและ ประสาทที่จะมีปฏิกิริยาต่อสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ทั้งในลักษณะที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม และมี ส่วนช่วยในการปรุงแต่งรูปร่างของการปฏิบัติและพฤติกรรมของคนเราให้ดีขึ้นอีกด้วย (สุชาติ โสภประยูร. 2514 : 136 - 138)

3 เจตคติเป็นแรงจูงใจที่สามารถกำหนดทิศทางของพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งแวดล้อมได้ นั่นคือเจตคติเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้บุคคลประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลวในการปฏิบัติหน้าที่การทำงานหรือการเรียน (ศิริศักดิ์ สิริพันธ์ศักดิ์, 2518 : 15) ในด้านการเรียนการสอนมีส่วนช่วยในการสร้างเจตคติได้มาก แต่ไม่เชื่อว่าสร้างขึ้นมาได้ง่าย ๆ ภายในเวลาอันสั้น บุคคลจะมีเจตคติต่อสิ่งใดจำเป็นต้องรู้อะไรในสิ่งนั้นเป็นอย่างดีมาก่อน (Allport, 1935 : 418) นั่นคือเจตคติมีองค์ประกอบทั้งทางความรู้ (Cognitive Component) ทางด้านความรู้สึก (Affective Component) และทางด้านการกระทำ (Action Tendency Component) (ควง เคื่อน พันธ์มนาวิน, 2516 : 16)

ถ้าจะพิจารณาถึงสาเหตุของการเกิดเจตคติ พอสรุปได้เป็น 3 ประการคือ

1. เกิดจากการที่บุคคลยอมรับเอาเจตคติทางวัฒนธรรมไว้มาก่อน ก่อนที่ตนจะได้พบปะมีความรู้สึกจริง ๆ กับสิ่งนั้นหรือวัตถุนั้นที่จะทำให้เกิดเจตคติเช่นนั้น
2. เกิดจากการที่คนสร้างเจตคติขึ้นโดยตั้งต้นจากความรู้สึกที่ตนมีอยู่เฉพาะภาวะและปรากฏการณ์อันหนึ่ง ๆ ก่อน เช่นในเรื่องความซื่อตรงที่จะเกิดขึ้นในอุปนิสัยของคนใดก็ตามเมื่อคนใดเรียนรู้ที่จะกระทำความซื่อตรงโดยเฉพาะเป็นเรื่องไป แล้วจึงจะมีเจตคติที่ดีต่อความซื่อตรง แต่ถ้าไม่เคยกระทำและไม่เคยเห็นผลดีจากการกระทำที่แสดงความซื่อตรงก็อาจมีเจตคติที่เลวได้
3. เกิดจากการที่คนแสดงปฏิกิริยาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างรุนแรง เจตคติอันนี้รุนแรงไปในทางที่เป็นความกลัว (คูป ชุมสาย, 2504 : 484)

การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของไทยนั้นจัดในรูปแบบของมหาวิทยาลัยพลานามัย ซึ่งรวมเอาวิชาสุขศึกษา พลศึกษา บันเทิงนาการและการกีฬาเข้าด้วยกัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2511 : 2) และการจัดก็ยังไปครบทุกระดับชั้น เพื่อกำหนดให้มีการเรียนการสอนวิชาพลานามัยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นวิชาบังคับเลือกเมื่อปี พ.ศ. 2518 นี้เอง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2518 : 3) โดยได้ตั้งจุดมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะและเจตคติที่ดีทางด้านสุขศึกษา พลศึกษา บันเทิงนาการและการกีฬา
2. เพื่อให้เกิดพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม

3. เพื่อให้เกิดคุณลักษณะที่ดี มีคุณธรรมและพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ เน้นในเรื่องความมีน้ำใจ เป็นนักกีฬา ความสามัคคี ความยุติธรรม รู้จักแก้ปัญหา มีความกตริ เริ่มสร้างสรรค์ และมีระเบียบวินัย

4. เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพทางร่างกายให้สมบูรณ์ มีความแข็งแรง มีความเร็ว มีความอดทน และมีความแคล่วคล่องว่องไว

5. เพื่อให้รู้จักรับผิดชอบในการป้องกันรักษาและเสริมสร้างสุขภาพกับสวัสดิภาพของตนเองและส่วนรวม

6. เพื่อให้รู้ความรู้อย่างเข้าใจและประสบการณ์ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2518 : 21)

เมื่อวิชาพลานามัยเป็นวิชาใหม่สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรที่จะศึกษาวิเคราะห์เห็นว่า นักเรียนมีท่าที ความรู้สึก ความคิดเห็น ความศรัทธา ความสนใจ การเห็นคุณค่า ความชื่นชมยินยอมชอบ ซึ่งรวมเรียกว่า เจตนคติต่อวิชานี้เพียงไร และถ้ามีเจตนคติเป็นอย่างไร แล้วผลการเรียนของนักเรียนจะเป็นอย่างไร ผู้วิจัยจึงศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลานามัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อให้ข้อมูลอันจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอนวิชาพลานามัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไปโอกาสต่อไป

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลานามัยของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร

2. เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลานามัยของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย ของสายสามัญศึกษากับสายอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาก่อนแล้ว

เพื่อประโยชน์ในการจัดหลักสูตรวิชาพลานามัย ซึ่งรวมถึงการพลศึกษา กิจกรรมทางกีฬา สุขศึกษา และันทนาการทั้งในส่วนของรัฐและเอกชน เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการ ความสนใจของนักเรียน ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ตลอดจน เพื่อเสริมสร้างและให้ เกิดความสำนึกในคุณค่าของกรกีฬา สุขภาพ - อนามัย และการพักผ่อน ตามเป้าหมายของการพัฒนาการศึกษา โดยเฉพาะการศึกษาแห่งชาติรยะที่ 4

0. สมมุติฐานในการศึกษาก่อนแล้ว

1. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร เจตนคติที่มีต่อวิชาพลานามัยมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัย

2. ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษา มีความแตกต่างกันกับสายอาชีวศึกษา

ขอบเขตในการศึกษาก่อนแล้ว

1. ในการศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร เท่านั้น

2. การศึกษานี้เก็บข้อมูลจากนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2519 ในโรงเรียนสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษา ทั้งที่เป็นของรัฐและของ เอกชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 22 โรงเรียน จึงได้แสดงไว้ในตาราง 1 และตาราง 2

3. ในการสอบวัดทางด้านเจตนคติที่มีต่อวิชาพลานามัยนั้น จะทำการสอบวัดในแง่

ของอารมณ์ ความรู้สึก ความมีน้ำใจ เป็นนักกีฬา การรู้จักประโยชน์และคุณค่า ความเชื่อในหลักการ การปฏิบัติและความร่วมมือ โดยเน้นทางการจัดหลักสูตร เนื้อหาสาระ เวลา กิจกรรมที่จัด (ส่วนในเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลานามัยนั้น ถือเอาค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนวิชาพลานามัยของแต่ละคน จากการสอบวัดในแต่ละภาคเรียนของปีการศึกษา 2518 และปีการศึกษา 2519 รวม 4 ภาคเรียน

ขอตกลง เบื้องต้น

การศึกษากันว่าครั้งเมื่ออยู่บนรากฐานของขอตกลงต่อไปนี้

1. เจตนาที่ดีที่มีต่อวิชาพลานามัย ได้แก่ ความรู้สึก ท้าทาย ความคิดคำนึง ความสนใจ ความศรัทธา การเห็นคุณค่า ความชื่นชมยินยอมชอบที่รัก เรียนมีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเกี่ยวกับวิชาพลานามัย ถือว่าเป็นการแสดงออกด้วยความเต็มใจและจริงใจ เป็นที่เชื่อถือได้ วัดได้โดยวิธีแบบสอบถาม
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลานามัย ถือค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนวิชาพลานามัยที่นักเรียนแต่ละคนได้รับจากการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และถือว่าทุกโรงเรียนมีมาตรฐานในการให้คะแนนที่เชื่อถือได้และอยู่ในเกณฑ์เดียวกัน ตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2518
3. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีจุดมุ่งหมายในการศึกษาตามแต่สายที่ศึกษาอยู่ ทั้งนี้ถือว่าทุกคนได้เรียนวิชาพลานามัยอยู่ในภาคเรียนสุดท้าย ตามหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2518 และได้ตอบแบบสอบถามตามความรู้สึกของแต่ละคนอย่างแท้จริง

กำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. เจตนาที่ดีที่มีต่อวิชาพลานามัย หมายถึง ท้าทาย ความรู้สึก ความคิดคำนึง ความสนใจ ความศรัทธา การเห็นคุณค่า ความชื่นชม ความยินยอมชอบที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

ซึ่งเกี่ยวกับวิชาพลานามัย ภายหลังจากที่นักเรียนได้รับประสบการณ์ในสิ่งนั้นหรือเรื่องนั้นมาแล้ว ซึ่งมีทั้งในลักษณะนิบาน (Positive) คือสนใจหรือนิยมชมชอบ สนับสนุนและปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ และในลักษณะนิเสธ (Negative) คือเบื่อหน่าย ไม่พอใจ ไม่สนใจ ไม่ร่วมหรือปฏิบัติตาม หรือถ้าจะแบ่งให้ละเอียดออกไปอีกก็ยังมีเจตคติอีกแบบหนึ่ง ก็คือ รู้สึกเฉย ๆ ไม่ถึงกับนิยมชมชอบหรือเกลียดชัง เรียกว่าเจตคติแบบกลาง (Newcomb, 1954 : 128)

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลานามัย หมายถึงค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนวิชาพลานามัยของแต่ละคาบที่ได้จากการสอบในแต่ละภาคเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2518 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2519 ซึ่งโรงเรียนแต่ละโรงเรียนเป็นผู้จัดทำใบผลการสอบเองตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2518 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2518 : 4)

3. วิชาพลานามัย หมายถึงหมวดวิชาที่ประกอบด้วยวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา

3.1 พลศึกษา หมายถึงการศึกษาที่เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของมนุษย์ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพใ้กิจกรรมทุกอย่างในชีวิตประจำวัน (ฟอง เกิดแก้ว, 2518 : 51) ตามหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2518 มีวิชา พ 401 แบดมินตัน พ402 กระบอง พ 503 แอ่นคंबอล พ 504 ตะกร้อ ถ้าหากโรงเรียนใดไม่สามารถจัดกิจกรรมดังกล่าวได้ ก็ให้เลือกริชาต่อไปนั้แทน คือ การบริหารกาย เทนนิส คาบสองมือ ยูโด วายน้ำ ซอฟบอล กิจกรรมเข้าจังหวะ โดยกำหนดให้เรียน 24 คาบต่อภาคเรียน และให้เรียนประวัติและความเป็นมา กติกาการแข่งขัน หลักวิทยาศาสตร์การกีฬา ซึ่งเป็นภาคทฤษฎี 6 คาบ และให้เรียนภาคปฏิบัติอีก 18 คาบ ทักษะเบื้องต้นในกิจกรรมแต่ละประเภท เทคนิคและวิธีการแข่งขัน 18 คาบ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2518 : 22 - 23)

3.2 สุขศึกษา หมายถึงการศึกษากระบวนการที่ก่อให้เกิดประสบการณ์ ซึ่งเป็นการทำให้บุคคลหรือชุมชนได้รับความรู้ มีเจตคติที่ดีและมีการปฏิบัติที่ถูกต้อง เกี่ยวกับสุขภาพ (สุชาติ โสภประยูร, 2514 : 2) ตามหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2518 กำหนดให้เรียนวิชาสุขศึกษา 12 คาบต่อภาคเรียน มีเนื้อหาที่ต้องเรียนในแต่ละภาคเรียนดังนี้ พ 401 การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย การเลือกกิจกรรมนันทนาการ รังสรรค์

เกี่ยวกับสุขภาพ และโรคติดต่อที่สำคัญ (กามโรค) พ 402 ระบบสืบพันธุ์และการเปลี่ยนแปลงทางกายของเด็กวัยรุ่น โรคติดต่อที่สำคัญ การป้องกันรักษาสุขภาพของผู้บริโภค และประชากรศึกษาในกานสุขศึกษา พ 503 สวัสดิภาพในการจราจร สุขภาพและสวัสดิภาพในการประกอบอาชีพ การควบคุมน้ำหนักร่างกาย สุขภาพจิต (เพศศึกษา) พ 504 โรคไม่ติดต่อที่สำคัญ สุขภาพจิต (จิตวิทยาสังคม) และการปฐมพยาบาล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2518 : 22 - 23)

4. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง นักเรียนชายและหญิงที่กำลัง เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2519 สายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ทั้งที่เป็นของรัฐและของเอกชน จำนวน 22 โรงเรียน และนักเรียนทุกคนได้เรียนวิชาพลานามัย ครอบคลุมหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ร. 2518 (กำลังเรียนภาคเรียนสุดท้าย)

4.1 การศึกษาสายสามัญศึกษา หมายถึง การศึกษาเพื่อก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และให้มีความสามารถในการประกอบอาชีพได้ตามควรแก่เอกลักษณ์ของแต่ละบุคคล

4.1.1 โรงเรียนรัฐบาลสายสามัญศึกษา หมายถึง โรงเรียนซึ่งจัดดำเนินการโดยกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ทั้งในกานบุคลากรและงบประมาณ และเปิดสอนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้แก่ โรงเรียนปทุมคงคา โรงเรียนศรีอยุธยา โรงเรียนบางกะปิ โรงเรียนจันทน์พุ่มบัวพิทย โรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม โรงเรียนญูใหญ่สามเสน วิทยาลัย โรงเรียนญูใหญ่วชิรณะสงคราม

4.1.2 โรงเรียนราษฎร์สายสามัญศึกษา หมายถึง โรงเรียนซึ่งจัดดำเนินการโดยเอกชน ภายใต้การควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการ และเปิดสอนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้แก่ โรงเรียนสตรีประเพณีวิทย์ โรงเรียนเซนต์จอห์น โรงเรียนสตรีวิกรม์ โรงเรียนเนคองศิษย์พิทยจุ และโรงเรียนเศรษฐพิทยา

4.2 การศึกษาสายอาชีวศึกษา หมายถึง การศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานพอที่จะออกไปประกอบอาชีพได้

4.2.1 โรงเรียนรัฐบาลสายอาชีวศึกษา หมายถึง โรงเรียนซึ่งจัดดำเนินการโดยกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ทั้งในกานบุคลากรและงบประมาณ

ได้แก่ วิทยาลัยพณิชยการพระนคร วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี วิทยาลัยอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร วิทยาเขต 2 อินทราชัย วิทยาลัยอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร วิทยาเขต 8 เข็มทอง และวิทยาลัยโชติเวช

4.2.2 โรงเรียนราษฎร์สายอาชีวศึกษา หมายถึงโรงเรียนซึ่งจัดดำเนินการโดยเอกชน ภายใต้การควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่ โรงเรียนพณิชยการสยาม โรงเรียนคุสิตพณิชยการ โรงเรียนช่างอุตสาหกรรมกรุงเทพ โรงเรียนพณิชยการสามเสน และกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษากันกว่า

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลาณามัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโดยตรงมีน้อยมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายก่อนปีการศึกษา 2518 ไม่มีการเรียนการสอนวิชาพลาณามัยก็เป็นไปได้ จึงจะได้นำมาประกอบการพิจารณาและเป็นแนวทางในการศึกษากันกว่าดังต่อไปนี้

เอกสารและงานวิจัยภายในประเทศ

จากการสำรวจความสนใจของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2507 ในเขตจังหวัดพระนครและธนบุรีที่มีต่อวิชาสุขศึกษา โดยส่งแบบสอบถามไปยังนักเรียนโรงเรียนต่าง ๆ ทั้งที่เป็นโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดพระนครและธนบุรี จำนวน 600 คน พบว่า ความสนใจของนักเรียนชายมีมากที่สุดในเรื่อง การออกกำลังกายและการพักผ่อน ส่วนนักเรียนหญิงมีมากในเรื่อง สุขวิทยาส่วนบุคคล และแต่ละเพศจะสนใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศของตนเองมากที่สุด และให้ความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศตรงกันข้ามน้อยลง (กิติมา เฮอร์เจอร์, 2507 : 36)

บรรดา พรตมบุรณย์ ได้ศึกษาผลต่างของการเรียนระดับมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2511 ของนักเรียนที่เข้าโรงเรียนและผู้ที่ไปเอนักกีฬาในจังหวัดพระนคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 400 คน จาก 9 โรงเรียน พบว่า

1. การสนใจสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการเรียนและส่งเสริมบทเรียน กลุ่มผู้ไม่เข้านักกีฬานักกีฬามากกว่ากลุ่มนักกีฬา

2. การได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น เพื่อครูอาจารย์ ในก้า่นการเรียนและการสนับสนุนชักจูงให้สนใจในบทเรียนจากบิดามารดาและผู้อุปการะ ทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

3. ในเรื่องการเอาใจใส่ขยัน การขอคำปรึกษาจากครู อาจารย์ ตลอดจนความพอใจในบทเรียนที่ได้รับจากครู อาจารย์ ทั้งสองกลุ่มมีคะแนนอยู่ในเกณฑ์ใกล้เคียงกัน
4. ผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬาพอใจชีวิตที่บ้านและที่โรงเรียนมากกว่านักกีฬา แต่สำหรับงานอดิเรกนักกีฬารอบมากกว่าผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา
5. ผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬาพยายามเรียนหนังสือมากกว่านักกีฬา เพราะทราบวิธีเรียนที่จะให้ได้ดีกว่านักกีฬา
6. ผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬาได้รับความเอาใจใส่จากบิดามารดาและผู้ปกครองมากกว่าผู้ที่เป็นนักกีฬา การช่วยทำงานบ้านนักกีฬารอบน้อยมาก และทั้งสองกลุ่มยังไม่รู้จักการแบ่งเวลาทำงานและการพักผ่อนเท่าที่ควร
7. ทั้งสองกลุ่มมีเจตคติที่ดีต่อการกีฬา แต่กลุ่มนักกีฬาเชื่อว่า การกีฬาทำให้คนฉลาดขึ้น ใจเย็น รู้จักเสียสละ มีความรับผิดชอบ เอื้อเฟื้อ รู้จักอกภัยและพึ่งความกึกเห็นจากคนอื่น ส่วนผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬาเชื่อว่า การกีฬาทำให้คนเป็นค่างองไว เข้ากับเพื่อนหรือคนอื่นได้ง่าย แข็งแรง สดชื่น ออกพบ แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ ควบคุมอารมณ์ได้ดี เป็นคนเปิดเผยและเป็นคนกว้างขวาง (วรรณภา พรหมบุญรมย์, 2513 : 35 - 58)

✓ จากการศึกษาร่วมเปรียบเทียบความรู้ในวิชาพลศึกษาและเจตนาคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาระหว่างนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (สายสามัญ) ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2514 โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 400 คน จากโรงเรียนสตรีวิทยา โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย โรงเรียนเวทเทศกรีรินทร์ วิทยาลัยครูจันทร์เกษมวิทยาลัยครูสวนสุนันทา และโรงเรียนเบญจมราชาลัย ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามซึ่งมี 3 หมวด ได้แก่ หมวดข้อมูลทั่วไปของนักเรียน หมวดความรู้ทั่วไปในวิชาพลศึกษา และหมวดเจตนาคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา พบว่า

1. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (สายสามัญ) มีความรู้ในวิชาพลศึกษาคือว่านักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
2. ความแตกต่างระหว่างความรู้ที่มีต่อวิชาพลศึกษาของเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา เพศชายดีกว่า

เพศหญิง เล็กน้อย ส่วนนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (สายสามัญ) เพศชายถือว่าเพศหญิงมาก

3. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (สายสามัญ) และนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษามีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. เพศชายและเพศหญิงมีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. จากจำนวนตัวอย่าง 100 % พบว่า 85 % มีเจตคติไปในทางบวก ส่วนอีก 15 % ไม่แสดงความกึกกั้น และไม่ปรากฏจากกลุ่มตัวอย่างมีเจตคติไปในทางลบ

6. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้และเจตคติในวิชาพลศึกษานั้น นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (สายสามัญ) มีค่าสหสัมพันธ์สูงสุด รองลงมาได้แก่เพศชาย (รวม) และเพศหญิง (รวม) ส่วนนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษานั้นมีค่าสหสัมพันธ์ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (หุตุทัย อติชาติพงศ์, 2514 : 31 - 33)

กมลทิพย์ ภิโรชาติ ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางกลไกของร่างกายกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาวិทยาลัยพลศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (พลศึกษา) ชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยพลศึกษา 4 แห่ง จำนวน 180 คน ใช้แบบทดสอบความสามารถทางกลไกของร่างกายของแบร์ไรว์ ซึ่งประกอบด้วยรายการต่าง ๆ 6 รายการ คือ ยี่แกระโกลไกล ขว้างลูกบอล วิ่งซิกแซก ส่งบอล กระดกแผ่น พุ่งน้ำหนัก 6 ปอนด์ วิ่งเร็ว 60 หลา ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใช้คะแนนเฉลี่ยทั้งภาคทฤษฎีและภาคกิจกรรมวิชาพลศึกษา พบว่า

1. ความสามารถทางกลไกของร่างกายมีความสัมพันธ์เชิงนิรนามกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ความสามารถทางกลไกของร่างกายมีความสัมพันธ์เชิงนิรนามกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคกิจกรรมวิชาพลศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความสามารถทางกลไกของร่างกายมีความสัมพันธ์เชิงนิรนามกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคทฤษฎีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคกิจกรรมวิชาพลศึกษามีความสัมพันธ์เชิงนิรนามกับ

ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนภาคทฤษฎีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (กมลทิพย์ กิริชาติ, 2519 : 26)

จากการศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดชลบุรีที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในจังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2519 7 โรงเรียน จำนวน 453 คน ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามซึ่งมี 5 ประเด็น คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการจัดสอนเพศศึกษา แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู และแบบสอบถามแหล่งความรู้เรื่อง เพศศึกษา พบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดชลบุรีโดยส่วนรวมมีทัศนคติที่คัดค้านต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
2. นักเรียนชายมีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษากว่านักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน
4. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน
5. นักเรียนร้อยละ 81.90 ได้รับความรู้เรื่อง เพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์เป็นอันดับที่ 1 (อภาพร สุขางษ์, 2520 : 81 - 85)

เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ

เบิร์ค (Byrd, 1950 : 3) ได้วิจัยเกี่ยวกับความสนใจทางด้านสุขภาพอนามัย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 300 คน พบว่า ความสนใจทางด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียนมีมากน้อยเรียงลำดับดังนี้

ปัญหา	ร้อยละของนักเรียนที่สนใจ
การสร้างสุขนิสัย	30.1
สวัสดิศึกษา	30.0
การออกกาดังกายและกลไกของร่างกาย	30.0
การระวังรักษาอวัยวะที่สำคัญ	29.0
สุขภาพกับปัญหาสังคม	28.4
สุขภาพและสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ	27.6
สุขภาพกับการประสบความสำเร็จในชีวิต	24.2
อนามัยโรงเรียน	23.0
การบริการด้านสุขภาพและอนามัยชุมชน	21.0

เลวิส (Lewls, 1955 : 30) ได้สำรวจความสนใจเกี่ยวกับสุขภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในเมือง เดนเวอร์ (Denver) รัฐโคโลราโด (Colorado) ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า นักเรียนชาย 80 % มีความสนใจในเรื่องการเสริมสร้างพลังแข็งแรงของกล้ามเนื้อ แต่เมื่อรวมนักเรียนทั้งหมดแล้วจะมีความสนใจในเรื่องนี้น้อยลง

โบว์เยอร์ (Bovyer, 1963 : 282 - 286) ได้ศึกษาความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความสนใจเป็นนักกีฬาในเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 5 - 6 จำนวน 213 คน ด้วยวิธีแบ่งนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม โรงเรียนละกลุ่ม นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีอายุตามปฏิทิน อายุสมองและเขาวนัญญาเท่ากัน กลุ่มแรกได้เรียนกีฬา 12 ประเภท อีกกลุ่มหนึ่งเรียนกีฬาไม่ถึง 12 ประเภท แล้วให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มตอบข้อเขียนเพื่อแสดงความเข้าใจเรื่องความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา พบว่า

1. นักเรียนสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางด้านความถี่ของการแสดงความเข้าใจเรื่องความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
2. เมื่อมีการเปรียบเทียบระหว่างชั้นแล้ว แม้จะอยู่สูงกว่ากันเพียงชั้นเดียว แต่

ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องความมีน้ำใจ เป็นนักกีฬาจะแตกต่างกันมาก

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 มีความเข้าใจในเรื่องความมีน้ำใจ เป็นนักกีฬาแตกต่างกันระหว่างชั้นเรียน แต่นักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นเดียวกันจะมีความเข้าใจที่คล้ายคลึงกัน

4. นักเรียนที่อยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จะพูดถึงความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาในแง่ความมีมนุษยสัมพันธ์ใกล้เคียงกันซึ่งกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

5. การเล่นอาจช่วยให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ ถ้าเป็นการเล่นที่ดี ภายใต้อาการกติกา จะทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาใกล้เคียงยิ่งขึ้น

กรรกา (Gross, 1965 : 713-A - 714-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของบรรดภาพทางกายที่มีต่อการเรียนรู้ทางกลไกของร่างกาย (Motor Educability) ความถนัดทางการเรียน (Scholastic Aptitude) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Scholastic Achievement) ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา พบว่า

1. สมรรถภาพทางกายไปมีความสัมพันธ์กับทางวิชาการและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. สมรรถภาพทางกายมีความสัมพันธ์กับผลการทดสอบการเรียนรู้ทางกลไกของร่างกาย
3. สมรรถภาพทางกายและการเรียนรู้ทางกลไกของร่างกายมีความสัมพันธ์กัน และสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเรียนกิจกรรมวิชาพลศึกษาได้
4. ผลการทดสอบทางวิชาการสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ แต่ใช้ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกิจกรรมวิชาพลศึกษาไม่ได้

เฮฟเวิร์น (Heavern, 1971 : 4520-A) วิจัยเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อการพลศึกษาและกิจกรรมในเวลาว่างของแม่ชีในโรงเรียนโบเชียงนาซาเรธ (Nazareth) โกลิซกลุ่มตัวอย่างจำนวน 528 คน ใต้ตอบแบบสอบถามซึ่งมี 3 ตอน ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ถูกทดสอบ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้เวลาว่าง และตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา พบว่า ในก้านเจตคตินั้นเกือบทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่างมีเจตคติ

ในทางบวก มีเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่ไม่ชักสนใจ ใบมีผู้ถูกทดสอบคนใดที่มีเจตคติไปในทางลบ และจากความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเจตคติและกิจกรรมก็พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและมีความสัมพันธ์ระหว่างพื้นฐานการศึกษาและอายุด้วย

จากการวิจัยของฮิลล์ (Hill, 1971 : 771) ในปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการผลึกษาของ เด็กนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษา ในรัฐอาร์แกนซอร์ (Arkansas) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 969 คน จาก 21 โรงเรียน และใช้แบบสอบถามของ Edgington Attitude Scale สรุปว่า เจตคติที่มีต่อการผลึกษาจะมีความสัมพันธ์กับการให้ความรู้ในวิชาผลึกษา ขนาดของโรงเรียนและชั้นเรียน เวลาที่จัดสอน กระบวนการผลึกษา ทักษะของนักเรียน จำนวนหน่วยกิต และโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรม

จากเอกสารและงานวิจัยที่นำมาให้พิจารณาเหล่านี้ จะเห็นได้ว่าได้เคยมีผู้ศึกษา กันกว่าถึง เรื่อง เจตคติที่มีต่อวิชาผลึกษาและสุขศึกษามาแล้ว แต่ยังไม่เคยมีผู้ใดได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่าง เจตคติที่มีต่อวิชาผลึกษาและสุขศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาผลึกษาและสุขศึกษา จะป้อย่างไรในเรื่องของผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน (รวมทุกวิชา) และประกอบด้วยประเทศไทย เราเองจะจัดให้มีการ เรียนการสอนวิชาพลานามัยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเมื่อปีการศึกษา 2518 นี้เอง จึงเห็นสมควรอย่างยิ่งที่จะไ้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่าง เจตคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชา พลานามัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย อันจะนำมาซึ่งประโยชน์ในการจัดการ เรียนการสอนวิชาพลานามัยสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการ

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยกำหนดขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดสายการ เรียนของทุกตัวอย่าง โดยกำหนดเอากลุ่มตัวอย่างที่เก็บักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง ชายและหญิงศึกษาและ ชายอาชีพศึกษา
2. กำหนดประเภทของโรงเรียนในแต่ละสายการศึกษา โดยกำหนดว่ากลุ่มตัวอย่างต้องมาจากโรงเรียนทั้งที่เป็นของรัฐและของ เอกชน
3. กำหนดจำนวนโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดไว้ประเภทละ 5 โรงเรียน เว้นโรงเรียนสายสามัญศึกษาของรัฐมาใหม่ 7 โรงเรียน โดยเพิ่มโรงเรียนการศึกษานานาชาติที่มีการสอนถึงระดับ 5 จำนวน 2 โรงเรียน
4. การคัดเลือกโรงเรียน ก็คือเลือกโดยวิธีการสุ่ม (Random Sampling) (ประกอบ กรรณสูต, 2513 : 80 - 82) โดยติดต่อบรรดาโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายชายสามัญศึกษาจากกรมสามัญศึกษา รายชื่อโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพศึกษาจากกรมอาชีพศึกษา และรายชื่อโรงเรียนเรือบอร์ดที่เปิดทำการจนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ผลการสุ่มโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างได้แสดงไว้ในตาราง 1 และตาราง 2
5. กำหนดจำนวนของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงเรียน โดยกำหนดเอาโรงเรียนละ 30 คน แบ่งเป็นชายและหญิงจึงจำนวนเท่า ๆ กัน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 600 คน ดังรายละเอียดในตาราง 1 และตาราง 2

ตาราง 1 โรงเรียนและจำนวนนักเรียนสายสามัญศึกษาจำแนกตามประเภทโรงเรียน
และเพศของกลุ่มตัวอย่าง

ประเภทโรงเรียน	โรงเรียนหรือวิทยาลัย	จำนวนนักเรียน		
		ชาย	หญิง	รวม
รัฐบาล	ปทุมคงคา	30	—	30
	ศรีอยุธยา	—	30	30
	จันทร์นุมาเพ็ญ	15	15	30
	บางกะปิ	15	15	30
	สุวรรณารามวิทยาคม	15	15	30
	ผู้ใหญ่วิเศษและสงคราม	15	15	30
	ผู้ใหญ่สามเสนวิทยาลัย	15	15	30
ราษฎร์	ครุฑพิทยา	15	15	30
	เซนต์จอนห์	15	15	30
	ศรีวิกรม์	15	15	30
	มะคังศิษย์พิทยา	15	15	30
	สตรีระเืองวิทย์	—	30	30
	รวม	165	195	360

ตาราง 2 โรงเรียนและจำนวนนักเรียนสายอาชีวศึกษาจำแนกตามประเภทโรงเรียน และเพศจากกลุ่มตัวอย่าง

ประเภทโรงเรียน	โรงเรียนหรือวิทยาลัย	จำนวนนักเรียน		
		ชาย	หญิง	รวม
รัฐบาล	พัฒนการพระนคร	15	15	30
	วิทยการธนบุรี	15	15	30
	การช่างอินทราชัย	30	—	30
	เอี่ยมลออ	—	30	30
	ไซคีเวช	—	30	30
ราษฎร์	ช่างอุตสาหกรรมกรุงเทพ	30	—	30
	กุศลพัฒนการ	15	15	30
	พัฒนการสยาม	15	15	30
	พัฒนการสามเสน	—	30	30
	กรุงเทพการปฎิษาวิทยาลัย	15	15	30
	รวม	135	165	300

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษารั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 หมวด คือ

1. หมวดเทคนิคที่มีทวิชาพลาณามัย ซึ่งผู้วิจัยสร้าง เครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลขึ้นเอง
2. หมวดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลาณามัย โดยใช้ผลการเรียนเฉลี่ยของนักเรียน

ที่โรงเรียนจักดำเนินการประเมินผลเองในแต่ละภาคเรียนของปีการศึกษา 2518 และ 2519

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา อาศัยโครงสร้าง 4 มิติ จากนิยามปฏิบัติการสร้าง เป็นคำถามขึ้น 50 ข้อ มีทั้งข้อคำถามที่เป็นไปในทางบวก (Positive) และข้อคำถามที่เป็นไปในทางลบ (Negative) แต่ละข้อมีข้อความเพื่อให้ผู้ตอบพิจารณาหรือ ให้นำหนักของข้อความตามความนึกคิดของตนมีหรือเคยมีต่อสิ่งนั้นหรือประสบการณ์นั้น ๆ ตามแนวของ Likert-type (Shaw and Wright, 1967 : 244 - 247) โดยแบ่งระดับความกึกเห็น เป็น 5 ระดับ คือ

เห็นด้วยอย่างมาก (Strongly Agree)

เห็นด้วย (Agree)

ไม่มีความกึกเห็น (Uncertain)

ไม่เห็นด้วย (Disagree)

ไม่เห็นด้วยอย่างมาก (Strongly Disagree)

แต่ละระดับมีความหมายดังนี้

เห็นด้วยอย่างมาก (Strongly Agree) หมายความว่า ผู้ตอบมีความเห็นด้วยกับข้อความนั้นอย่างมากหรือ เป็นสิ่งที่ตรงกับสภาพที่เป็นจริงมากที่สุด

เห็นด้วย (Agree) หมายความว่า ผู้ตอบมีความเห็นด้วยกับข้อความนั้นหรือ เป็นสิ่งที่ตรงกับสภาพที่เป็นจริง

ไม่มีความกึกเห็น (Uncertain) หมายความว่า ผู้ตอบมีความรู้สึกกลาง ๆ หรือ ไม่มีความกึกเห็น

ไม่เห็นด้วย (Disagree) หมายความว่า ผู้ตอบไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นหรือ เป็นสิ่งที่ไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริง

ไม่เห็นด้วยอย่างมาก (Strongly Disagree) หมายความว่า ผู้ตอบไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นอย่างมากหรือ เป็นสิ่งที่ไม่ตรงกับสภาพที่เป็นจริงอย่างมาก

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อวิชาสุขศึกษา มีลักษณะแบบสอบถามเหมือนกับ ตอนที่ 2 แต่ข้อความจะเน้นไปทางด้านสุขศึกษา มีจำนวน 50 ข้อ

3. เกณฑ์การให้คะแนน ผู้วิจัยถือหลักความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะเชื่อว่า ความใน แต่ละข้อนี้ไว้คล้าย เดียวกัน แต่แตกต่างกันที่ความ เข้มหรือน้ำหนักของ ความรู้สึกของ แต่ละคน และช่วงของความนึกเห็น (Psychological Continuum) นี้จะมีโครงสร้าง แบบเดียวกับเส้นจำนวน (Number line) ในทางคณิตศาสตร์ เมื่อถือหลักเกณฑ์นี้ ผู้วิจัยสามารถนำค่าน้ำหนักคะแนนที่ได้นั้นมาทำการวิเคราะห์หาค่าทางสถิติได้

การให้คะแนนสำหรับข้อความที่เป็นไปในทางบวก (Positive) ให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างมาก	ได้ 5 คะแนน
เห็นด้วย	ได้ 4 คะแนน
ไม่มีความนึกเห็น	ได้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ได้ 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	ได้ 1 คะแนน

สำหรับข้อความที่เป็นไปในทางลบ (Negative) การให้คะแนนจะเป็นตรงกันข้าม

ดังนี้

เห็นด้วยอย่างมาก	ได้ 1 คะแนน
เห็นด้วย	ได้ 2 คะแนน
ไม่มีความนึกเห็น	ได้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ได้ 4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	ได้ 5 คะแนน

เมื่อให้คะแนนเสร็จแล้วรวมคะแนนทั้งหมด ก็จะได้อัตราเป็นคะแนนเจตคติที่มีต่อวิชาพลาสมาของ ผู้ตอบนั้น ผู้ที่ได้อัตราคะแนนมากถือว่ามีความเจตคติที่ดีต่อวิชาพลาสมา และผู้ที่ได้อัตราคะแนนน้อยถือว่ามีความเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลาสมา

4. การทดลองใช้และการวิเคราะห์ข้อความ ได้ผ่านขบสอบตามที่สร้างขึ้นทั้ง 3 ข้อ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์พิจารณา คุรุภัณฑ์พร้อมและข้อควรแก้ไข เมื่อแก้ไขเรียบร้อยแล้วจึงนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2519 ของโรงเรียนบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 75 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนน

ตามเกณฑ์ที่กล่าวแล้ว จึงเรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย เลือกเอากลุ่มที่มีคะแนนสูงไว้ 25 % และกลุ่มที่มีคะแนนต่ำไว้ 25 % เพื่อทดสอบว่าข้อคำถามเหล่านี้สามารถแยกผู้ที่มีเจตคติที่ดีและไม่ดีได้จริงหรือไม่ จึงวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้ t-test (Edwards, 1957 : 152 - 154) แล้วเลือกเอาข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไปไว้จำนวน 60 ข้อ จาก 100 ข้อ ของตอนที่ 2 และตอนที่ 3 เพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับวัดเจตคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อวิชาพลานามัยต่อไป เหตุที่เลือกเอาข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไปไว้เป็นเครื่องมือก็เพราะเด็กเวิร์ด (Edwards, 1957 : 153) ได้ให้ความเห็นว่า แบบสอบถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ระดับนี้ขึ้นไปมีคุณภาพสูง

5. หากความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) นำแบบสอบถามที่คัดเลือกไว้ทั้ง 60 ข้อในตอนที่ 2 และตอนที่ 3 มาปรับปรุงข้อบกพร่องเกี่ยวกับการใช้คำ ภาษา และอื่น ๆ และในตอนที่ 1 พิจารณาปรับปรุงใหม่ เหลือเพียง 18 ข้อ แล้วนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงใหม่นี้ไปทดลองใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2519 ของโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ จำนวน 30 คน แล้วนำแบบสอบถามมาตรวจหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีแบ่งครึ่งข้อสอบเป็นข้อคี่และข้อคู่ (Split-half method, แล้วนำมาขยายให้เป็นค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมด (Garrett, 1969 : 339) ได้ค่าความเชื่อมั่น .9216 แสดงว่าแบบสอบถามชุดนี้มีความเชื่อมั่นสูง ใช้เป็นเครื่องมือในการสอบวัดเจตคติที่มีต่อวิชาพลานามัยได้

6. หากความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (Validity) ข้อความทุกข้อที่สร้างขึ้นได้ผ่านการตรวจสอบของอาจารย์ที่ปรึกษาและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อให้ข้อความในแต่ละข้อมีความชัดเจนเป็นที่เข้าใจตรงกัน (Face Validity) อันเป็นลักษณะของแบบสอบถามชุดนี้

การรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้กระทำเป็น 2 ระยะ คือ

1. การสอบวัดเจตคติที่มีต่อวิชาพลานามัย ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตัวเอง ระหว่างวันที่ 14 - 25 กุมภาพันธ์ 2520 แล้วนำแบบสอบถามที่สอบวัดแล้ว

มาตรฐานให้คะแนนโดยถือหลักเกณฑ์ดังกล่าวแล้ว เพื่อที่จะนำไปวิเคราะห์หาความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลาสมาต่อไป

2. การเก็บคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลาสมา ผู้วิจัยได้ติดต่อขอคัดลอก ระเบียบคะแนนการ เรียนวิชาพลาสมาของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม ในแต่ละภาคเรียน ของปีการศึกษา 2518 และปีการศึกษา 2519 จากแผนกทะเบียนของโรงเรียนทุกโรงเรียนที่ใช้ เป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาหาการะดับคะแนนเฉลี่ยของแต่ละคน นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาความสัมพันธ์กับคะแนนจากการสอบวัด เจตคติของแต่ละคน เพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ตั้งไว้

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

1. หากค่าอ่านจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายชื่อ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มคะแนนสูงกับกลุ่มคะแนนต่ำ เอากลุ่มละ 25 % แล้วใช้ t-test ทดสอบ ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายชื่อ ไรส์เตอร์ (Edwards , 1957 : 152 - 154)

$$t = \frac{\bar{x}_H - \bar{x}_L}{\sqrt{\frac{\sum(x_H - \bar{x}_H)^2 + \sum(x_L - \bar{x}_L)^2}{n(n-1)}}$$

$$\text{เมื่อ } \sum(x_H - \bar{x}_H)^2 = \sum x_H^2 - \frac{(\sum x_H)^2}{n}$$

$$\text{และ } \sum(x_L - \bar{x}_L)^2 = \sum x_L^2 - \frac{(\sum x_L)^2}{n}$$

t	แทน	ค่าอ่านจำแนกของแบบทดสอบ เป็นรายชื่อ
$\sum x_H$	แทน	ผลรวมคะแนนของกลุ่มคะแนนสูง
$\sum x_L$	แทน	ผลรวมคะแนนของกลุ่มคะแนนต่ำ
\bar{x}_H	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มคะแนนสูง
\bar{x}_L	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มคะแนนต่ำ
n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มคะแนนสูงหรือกลุ่มคะแนนต่ำ เมื่อทั้งสองกลุ่มมีจำนวนเท่ากัน

2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดเจตคติ โดยใช้วิธีแบ่งครึ่งข้อสอบออกเป็น
 ซอกและซอกคู่ (Split-Half Method) โดยใช้สูตร (Garrett, 1969 : 339)

$$r_{\frac{1}{2}} = \frac{N \sum XY - \sum X \cdot \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ $r_{\frac{1}{2}}$	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามครึ่งฉบับ
$\sum X, \sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนนซอกคู่และซอกคี่ตามลำดับ
$\sum X^2, \sum Y^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของคะแนนซอกคู่และซอกคี่ตามลำดับ
$\sum XY$	แทน	ผลรวมของผลคูณของคะแนนซอกคู่กับซอกคี่
N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามครึ่งฉบับแล้ว นำมาขยายให้เป็นค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สูตร (Garrett, 1969 : 339)

$$r_{tt} = \frac{2 r_{\frac{1}{2}}}{1 + r_{\frac{1}{2}}}$$

เมื่อ r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
$r_{\frac{1}{2}}$	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามครึ่งฉบับ

3. หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลานามัย
 ใช้สูตร (Gullford, 1965 : 44)

\bar{X}	=	$\frac{\sum X}{N}$
เมื่อ \bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
$\sum X$	แทน	ผลบวกของคะแนนในแต่ละครั้งที่สอบ
N	แทน	จำนวนครั้งที่สอบ

4. หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเจตคติกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาพลานามัย เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 1 ตามวิธีของ เพียร์สัน โปรคัก โมเมนต์ (The Pearson Product Moment Correlation method) โดยใช้สูตร (Garrett, 1962 : 143)

$$r_{XY} = \frac{N \Sigma XY - \Sigma X \Sigma Y}{\sqrt{[N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2][N \Sigma Y^2 - (\Sigma Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{XY}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	ΣXY	แทน	ผลรวมของผลคูณของคะแนนเจตคติกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลานามัย
	$\Sigma X, \Sigma Y$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนเจตคติและคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลานามัย
	$\Sigma X^2, \Sigma Y^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของคะแนนเจตคติและคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลานามัยตามลำดับ
	N	แทน	จำนวนนักเรียน

เมื่อได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) แล้ว ต้องนำมาทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ (Test of Significance) โดยใช้สูตร (Ferguson, 1971 : 169 - 170)

$$t = r \sqrt{\frac{N - 2}{1 - r^2}} \quad (df = N - 2)$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติ
	r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลานามัย
	N	แทน	จำนวนนักเรียน

5. ทดสอบความแตกต่างของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างสายสามัญศึกษากับสายอาชีวศึกษา เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 2 โดยแปลงค่า r เป็น Zr ใช้ตารางแปลงค่า r เป็น Zr (Ferguson, 1971 : 456) แล้วใช้สูตร (Ferguson, 1971 : 170 - 172)

$$Z = \frac{Zr_1 - Zr_2}{\sqrt{1 / (N_1 - 3) + 1 / (N_2 - 3)}}$$

เมื่อ	Z	แทน	ค่าความแตกต่างของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสายสามัญศึกษากับสายอาชีวศึกษา
	Zr_1	แทน	ค่า Zr ซึ่งแปลงมาจากสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สายสามัญศึกษา
	Zr_2	แทน	ค่า Zr ซึ่งแปลงมาจากสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สายอาชีวศึกษา
	N_1	แทน	จำนวนนักเรียนสายสามัญศึกษา
	N_2	แทน	จำนวนนักเรียนสายอาชีวศึกษา
เมื่อค่า	Z	=	1.96 เชื่อได้ความมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
	Z	=	2.58 เชื่อได้ความมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้นำมาพร้อมทั้งการแปลความหมายประกอบ
ได้นำมาเสนอเป็นตอน ๆ ตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
Z	แทน	ค่าความแตกต่างของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
N	แทน	จำนวนนักเรียน

ผลการวิเคราะห์และแปลความหมาย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นดังนี้

1. ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัย
ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาคอนปลาย ทั้งสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษา
ในกรุงเทพมหานคร ได้จำแนกตามเพศและสายการศึกษาดังนี้

1.1 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชา
พลานามัยของนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษา ดังได้แสดงไว้ในตาราง 3

ตาราง 3 ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัย ของนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่าง	จำนวนนักเรียน (N)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	t
เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัย	159	- 0.0659	.8275

ตามตาราง 3 เจตนคติมีความสัมพันธ์แบบกลับกันกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = - 0.0659$, $t = .8275$) แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยในนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษา ซึ่งผลการศึกษารังนี้ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

1.2 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษา ดังได้แสดงไว้ในตาราง 4

ตาราง 4

ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัย ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่าง	จำนวนนักเรียน (N)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	t
เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัย	199	- 0.1599	2.2735 *

* $p < .05$

ตามผลในตาราง 4 เจตนคติมีความสัมพันธ์แบบกลับกันกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา พละนามัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = -0.1599$, $t = 2.2735$, $p < .05$) แสดงว่านักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษา ที่มีเจตนคติที่ดีต่อวิชาพละนามัย อาจจะได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพละนามัยต่ำ และนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษา ที่มีเจตนคติที่ไม่ดีต่อวิชาพละนามัย อาจจะได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา พละนามัยสูงก็ได้ ซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

1.3 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างเจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา พละนามัยของนักเรียนชายและหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษา ดังได้แสดงไว้ใน ตาราง 5

ตาราง 5 ความสัมพันธ์ระหว่างเจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพละนามัย ของนักเรียนชายและหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่าง	จำนวนนักเรียน (N)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	t
เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทาง การ เรียนวิชา พละนามัย	358	- 0.1272	2.4204*

* $p < .05$

ตามผลในตาราง 5 เจตนคติมีความสัมพันธ์แบบกลับกันกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา พละนามัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = -0.1272$, $t = 2.4204$, $p < .05$) แสดงว่านักเรียนชายและหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษา ที่มีเจตนคติที่ดีต่อวิชา พละนามัย จะได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพละนามัยต่ำ และนักเรียนที่มีเจตนคติที่ไม่ดี ต่อวิชาพละนามัย จะได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับ สมมุติฐานที่ตั้งไว้

1.4 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่าง เจตคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชา พละนามัยของนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีวศึกษา ดังได้แสดงไว้ในตาราง 6

ตาราง 6 ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพละนามัย ของนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีวศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่าง	จำนวนนักเรียน (N)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	t
เจตคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพละนามัย	130	0.2697	3.1686 *

* $p < .05$

ตามตาราง 6 เจตคติเกี่ยวกับความสัมพันธ์โดยตรงกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชา พละนามัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.2697, t = 3.1686, p < .05$) แสดงว่า นักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีวศึกษา ที่ปีเจตคติที่ก่อวิชาพละนามัย อาจได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพละนามัยสูง และนักเรียนที่ปีเจตคติที่ก่อวิชา พละนามัย อาจได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพละนามัยต่ำ ซึ่งผลการศึกษารังนี้สอดคล้อง กับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

1.5 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่าง เจตคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชา พละนามัยของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีวศึกษา ดังได้แสดงไว้ในตาราง 7

ตาราง 7 ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัย
ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีวศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่าง	จำนวนนักเรียน (N)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	t
เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทาง การ เรียนวิชาพลานามัย	168	0.0488	.6294

ตามผลในตาราง 7 เจตนคติมีความสัมพันธ์แบบตรงกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชา
พลานามัยอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .0488$, $t = .6294$) แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์
กันระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัย ในนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย
สายอาชีวศึกษา ซึ่งผลการศึกษาค้างนี้ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

1.6 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชา
พลานามัยของนักเรียนชายและหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีวศึกษา ดังได้แสดงไว้ใน
ตาราง 8

ตาราง 8 ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัย
ของนักเรียนชายและหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีวศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่าง	จำนวนนักเรียน (N)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	t
เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทาง การ เรียนวิชาพลานามัย	298	0.1541	2.68*

* $p < .05$

ตามผลในตาราง 8 เจตนคติกับความสัมพันธ์แบบตรงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา พละนามัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .1541, t = 2.68, p < .05$) แสดงว่า นักเรียนชายและหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีพศึกษา ที่ปีเจตนคติที่คัดวิชา พละนามัย จะได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพละนามัยสูง และนักเรียนที่มีเจตนคติที่ไม่คัด วิชาพละนามัย จะได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพละนามัยต่ำ ซึ่งผลการศึกษารังนี้ สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

1.7 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา พละนามัยของนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษา ดังได้ แสดงไว้ในตาราง 9

ตาราง 9 ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพละนามัย ของนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่าง	จำนวนนักเรียน (N)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	t
เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทาง การ เรียนวิชาพละนามัย	289	0.0614	.9272

ตามผลในตาราง 9 เจตนคติมีความสัมพันธ์แบบตรงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา พละนามัยอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .0614, t = .9272$) แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์ กันระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพละนามัย ในนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษา ซึ่งผลการศึกษารังนี้ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

1.8 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชา พลาณามัยของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษา ดังได้ แสดงไว้ในตาราง 10

ตาราง 10 ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลาณามัย ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่าง	จำนวนนักเรียน (N)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	t
เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทาง การ เรียนวิชาพลาณามัย	367	- 0.0809	1.5506

ตามผลในตาราง 10 เจตนคติมีความสัมพันธ์แบบกลับกันกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชา พลาณามัยอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = - 0.0809$, $t = 1.5506$) แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์ กันระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลาณามัย ในนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษา ซึ่งผลการศึกษาดังนี้ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

1.9 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชา พลาณามัยของนักเรียนชายและหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษา ดังได้แสดงไว้ในตาราง 11

ตาราง 11 ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัย
ของนักเรียนชายและหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งสายสามัญศึกษา
และสายอาชีวศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่าง	จำนวนนักเรียน (N)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	t
เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทาง การ เรียนวิชา พลานามัย	656	- 0.2240	5.8778 *

* $p < .05$

ตามตาราง 11 เจตนคติมีความสัมพันธ์แบบกลับกันกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชา
พลานามัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = - 0.2240$, $t = 5.8778$, $p < .05$)
แสดงว่า นักเรียนชายและหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษา
ที่มีเจตนคติที่ดีต่อวิชาพลานามัย จะได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยต่ำ และนักเรียน
ที่มีเจตนคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลานามัย จะได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยสูง ซึ่งผลการ
ศึกษาค้นคว้านี้สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

โดยสรุปแล้ว เจตนคติมีความสัมพันธ์แบบกลับกันกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชา
พลานามัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับนักเรียนชายและหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย
ทั้งในสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

2. ผลการหาความแตกต่างของความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน
วิชาพลานามัย ของนักเรียนชายและหญิงมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษา กับสายอาชีวศึกษา
ได้แยกตามเพศดังนี้

2.1 ผลการหาความแตกต่างของความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์
ทางการ เรียนวิชาพลานามัยของนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษา กับสายอาชีวศึกษา

ดังได้แสดงไว้ในตาราง 12

ตาราง 12 ความแตกต่างของความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาพละนามัยของนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษา กับ สายอาชีวศึกษา

สายการศึกษา	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	ค่าความแตกต่างของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (z)
สามัญศึกษา	- 0.0659	1.86
อาชีวศึกษา	0.2697	

ตามผลในตาราง 12 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพละนามัยของนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษา กับสายอาชีวศึกษา ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า นักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษากับสายอาชีวศึกษา มีความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพละนามัยใกล้เคียงไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการศึกษารังนี้ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2.2 ผลการหาความแตกต่างของความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพละนามัยของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษา กับสายอาชีวศึกษาดังได้แสดงไว้ในตาราง 13

ตาราง 13 ความแตกต่างของความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน วิชาเดานามัยของนัก เรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษา กับ สายอาชีวศึกษา

สายการศึกษา	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	ค่าความแตกต่างของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (z)
สามัญศึกษา	- 0.1599	1.05
อาชีวศึกษา	0.0488	

ตามผลในตาราง 13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาเดานามัยของนัก เรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษา กับ สายอาชีวศึกษา ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($z = 1.05$) แสดงว่า นักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษากับสายอาชีวศึกษา มีความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาเดานามัยใกล้เคียง ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการศึกษารังนี้ ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2.3 ผลการหาความแตกต่างของความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาเดานามัยของนัก เรียนชายและหญิง มัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษา กับ สายอาชีวศึกษา ดังได้แสดงไว้ในตาราง 14

ตาราง 14 ความแตกต่างของความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน วิชาพลาณามัยของนัก เรียนชายและหญิงมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษา กับสายอาชีวศึกษา

สายการศึกษา	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	ค่าความแตกต่างของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (z)
สามัญศึกษา	- 0.1272	0.4285
อาชีวศึกษา	0.1541	

ตามผลในตาราง 14 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความสัมพันธระหว่าง เจตนคติกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลาณามัยของ นัก เรียนชายและหญิงมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษา กับสายอาชีวศึกษา ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($z = 0.4285$) แสดงว่า นัก เรียนชายและหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษากับสายอาชีวศึกษา มีความสัมพันธ์ ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลาณามัยใกล้เคียง ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการ ศึกษาครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

โดยสรุปแล้วความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลาณามัยของ นัก เรียนชายและหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษากับสายอาชีวศึกษา ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่าง เจตคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัย ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่าง เจตคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย ของสายสามัญศึกษากับสายอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2519 ทั้งชายและหญิง ในสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษาทั้งที่เป็นของรัฐและของ เอกชน ซึ่งเลือกโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่ม (Random Sampling) จำนวน 22 โรงเรียน ใช้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 30 คน แบ่งเป็นชายและหญิงจำนวนเท่า ๆ กัน รวมทั้งสิ้น 660 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้านี้ แบ่งออกเป็น 2 หมวด คือ

1. หมวดเจตคติที่มีต่อวิชาพลานามัย ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มี 3 ตอน

คือ

ตอนที่ 1 เป็นเรื่องทั่ว ๆ ไปของผู้ถูกทดสอบ มีลักษณะปลายเปิดและปลายปิด

ตอนที่ 2 เป็นเรื่อง เจตนคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา มีลักษณะตามแบบของ Likert-type ซึ่งแบ่งระดับความถี่เห็นออกเป็น 5 ระดับคือ เห็นด้วยอย่างมาก เห็นด้วย ไม่มีความถี่เห็น ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างมาก

ตอนที่ 3 เป็นเรื่อง เจตนคติที่มีต่อวิชาสุขศึกษา มีลักษณะเหมือนตอนที่ 2

2. ทหวนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษามัธยม ถึงเอาค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนวิชาพลศึกษามัธยมศึกษาที่ต่ำกว่าการสอบวัดทั้ง 4 ภาคเรียน (พ 401, พ 402, พ 503 และ พ 504) ในปีการศึกษา 2518 และปีการศึกษา 2519 โดยตัดข้อชดเชยออกจากแผนกทะเบียนของทุกโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้วิธีการดังต่อไปนี้

1. หากค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าวิกฤต (t-test)
2. หากค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีแบ่งครึ่งข้อคำถามออกเป็นข้อคู่กับข้อค (Split-half method) แล้วหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมด
3. หากค่าเฉลี่ย (Mean) ของระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา เพื่อนำไปหาความสัมพันธ์กับคะแนนเจตนคติที่มีต่อวิชาพลศึกษามัธยม
4. หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษามัธยม โดยใช้วิธีการสถิติแบบเพียร์สัน โมเมนต์ (The Pearson Product Moment - Correlation Method) เมื่อได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แล้ว ใช้ค่า t ทดสอบความป็นนัยสำคัญทางสถิติ (Test of Significance)
5. ทดสอบค่าความแตกต่างของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษามัธยมของนักเรียนชายและหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษากับสายอาชีวศึกษา โดยใช้ Fisher's Zr

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สรุปได้ดังนี้

1. ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัย ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ได้จำแนกตามเพศและสายการศึกษาคงนี้

1.1 นักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เจตนคติที่มีต่อวิชาพลานามัย ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัย

1.2 นักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เจตนคติที่มีต่อวิชาพลานามัย มีความสัมพันธ์แบบกลับกันกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (มีเจตนคติที่ดีแต่ได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ หรือมีเจตนคติที่ไม่ดีแต่ได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง)

1.3 นักเรียนชายและหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เจตนคติที่มีต่อวิชาพลานามัย มีความสัมพันธ์แบบกลับกันกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (มีเจตนคติที่ดีแต่ได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ หรือมีเจตนคติที่ไม่ดีแต่ได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง)

1.4 นักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เจตนคติที่มีต่อวิชาพลานามัย มีความสัมพันธ์แบบตรงกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (มีเจตนคติที่ดีที่ได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง หรือมีเจตนคติที่ไม่ดีได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ)

1.5 นักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เจตนคติที่มีต่อวิชาพลานามัย ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัย

1.6 นักเรียนชายและหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เจตนคติที่มีต่อวิชาพลานามัย มีความสัมพันธ์แบบตรงกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (มีเจตนคติที่ดีที่ได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง หรือมีเจตนคติที่ไม่ดีได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ)

1.7 นักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เจตนคติที่มีต่อวิชาพลานามัย ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน วิชาพลานามัย

1.8 นักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เจตนคติที่มีต่อวิชาพลานามัย ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน วิชาพลานามัย

1.9 นักเรียนชายและหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งสายสามัญศึกษาและสาย อาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เจตนคติที่มีต่อวิชาพลานามัยมีความสัมพันธ์แบบกลับกันกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 (มีเจตนคติที่ดีใ้รับ ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนค่า หรือมีเจตนคติที่ไม่ดีใ้รับผล สัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง)

2. ผลการหาความแตกต่างของความสัมพัทธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน วิชาพลานามัย ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษา กับสาย อาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ไ้แยกตามเพศดังนี้

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัย ของนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษา กับสายอาชีวศึกษา ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัย ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษา กับสายอาชีวศึกษา ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

✓ 2.3 ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัย ของนักเรียนชายและหญิงมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษา กับสายอาชีวศึกษา ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน วิชาพลานามัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร จะได้นำมาพิจารณา

โดยจำแนกตามเพศและสายการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยของนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้พบว่า ในนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษา เจตนคติเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยน้อย และเป็นไปในลักษณะกลับกันอย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าผู้ที่เจตนคติที่ดีต่อวิชาพลานามัยอาจจะได้รับผล ในฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาการด้านอื่นๆ และในทำนองเดียวกันผู้ที่เจตนคติที่ไม่ดีต่อวิชา พลานามัยอาจจะได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยสูง นั่นคือในนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษา เจตนคติมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยน้อย ไม่เป็นไปตามที่สุชาติ โสมประยูร (2514 : 136 - 138) กล่าวไว้ว่า เจตนคติมีส่วนช่วยปรุงแต่งรูปร่างของการปฏิบัติและพฤติกรรมของคนเราให้ดีขึ้นได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากองค์ประกอบหลายอย่าง ดังที่ฮิลล์ (Hill, 1971 : 771) ได้วิจัยพบว่า เจตนคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาจะมีความสัมพันธ์กับการใ้ความรู้อันในวิชาพลศึกษา ขนาดของโรงเรียนและชั้นเรียน เวลาที่จัดสอน กระบวนการศึกษา ทักษะของนักเรียน จำนวนหน่วยกิต และโอกาสการเข้าร่วมกิจกรรมและเฮเวน (Heaven, 1971 : 4520-A) ได้วิจัยพบว่า เจตนคติและกิจกรรมทางกีฬามีความสัมพันธ์กับใน การศึกษา อายุ กว้าง แวดวงว่า สายการศึกษา ลักษณะวิชา การประเมินผล จำนวนหน่วยกิตและเวลาเรียน ทักษะที่เร้าหรือประสบความสำเร็จ อายุ ความอดทน ความสนใจและโอกาส สภาพร่างกาย สังคมและสภาพแวดล้อม มีอิทธิพลต่อเจตนคติและผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัย

ในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับสายการศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษา เป็นการศึกษาชั้นพื้นฐานในอันที่จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาซึ่งถือเป็นการศึกษา เพื่ออาชีพ วิชาพลานามัยไม่นำไปใช้ในการสอบคัดเลือก เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยโดยตรง ทำให้ให้นักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษา เห็นความสำคัญและความจำเป็นของวิชานี้น้อยไป แต่เมื่อหลักสูตรกำหนดให้ทุกคนต้อง เรียนวิชาพลานามัยอย่างน้อย 4 หน่วยกิต จึงจะจบการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายก็จำเป็นต้อง เรียน เพื่อเรียนก็สามารถปฏิบัติกิจกรรมทางพลศึกษาได้ อาจเนื่องมาจากความเหมาะสมของสภาพร่างกาย ทักษะพื้นฐานหรือประสบการณ์การเล่น และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ มาสนับสนุน

ลักษณะวิชา การประเมินผล จำนวนหน่วยกิตและเวลาเรียน ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ เจตนาที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลาสมาชั้นมัธยม เพราะวิชาพลาสมาชั้นมัธยมศึกษาคอนปลายมีวิชาหลักอยู่ 2 วิชา คือ วิชาพลศึกษากับวิชาสุขศึกษา วิชาพลศึกษาเน้นในเรื่องของกิจกรรมเพื่อการออกกำลังกาย การใช้กล้ามเนื้อขนาดใหญ่ ส่วนวิชาสุขศึกษาเป็นกระบวนการก่อให้เกิดประสบการณ์อันเป็นผลให้ได้รับความรู้ มีเจตคติที่ดี และมีการปฏิบัติที่ถูกต้องในเรื่องของสุขภาพ หลักสูตรกำหนดให้เรียนสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง ในแต่ละภาคเรียนให้เรียนวิชาพลศึกษา 24 ชั่วโมง และเรียนวิชาสุขศึกษา 12 ชั่วโมง แต่ในทางปฏิบัติจริงเรียนวิชาพลศึกษา 18 ชั่วโมง และเรียนวิชาสุขศึกษา 18 ชั่วโมง ในแต่ละภาคเรียน และในการประเมินผลการเรียนวิชาพลาสมาชั้นมัธยมเปรียบเทียบการประเมินผลตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2518 ให้นำผลการเรียนของวิชาพลศึกษาและวิชาสุขศึกษามารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยของระดับคะแนน เป็นระดับคะแนนของวิชาพลาสมาชั้นมัธยม โดยให้ความสำคัญ 1 หน่วยกิตต่อภาคเรียน เมื่อลักษณะวิชา การประเมินผล จำนวนหน่วยกิต และเวลาเรียนเป็นอย่างนี้ ทำให้มักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษาที่ไม่ชอบการเล่น การออกกำลังกาย ก็หันมาให้ความสนใจและเรียนวิชาสุขศึกษาเพื่อเป็นการชดเชยกิจกรรมทางพลศึกษา หรือกับเรียนชายที่ไม่ชอบวิชาสุขศึกษาก็ให้ความสนใจในกิจกรรมทางพลศึกษาเป็นการชดเชย ซึ่งเป็นผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลาสมาชั้นมัธยมศึกษาเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์สูงทั้ง ๆ ที่มีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลาสมาชั้นมัธยม

จำนวนหน่วยกิตของวิชาพลาสมาชั้นมัธยมมีน้อยเมื่อเทียบกับวิชาอื่นที่ต้องเรียน ทั้งวิชาพลศึกษาและวิชาสุขศึกษามีค่าเพียง 1 หน่วยกิตต่อภาคเรียน ในการเรียนวิชานี้มีทั้งภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎีซึ่งนักเรียนจะต้องใช้ความพยายามอย่างสูง แต่เมื่อคำนวณหน่วยกิตน้อยนักเรียนจึงไม่ยากทำ ไม่อยากฝึก เห็นความสำคัญของวิชาพลาสมาชั้นมัธยมลง นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนมาก (มากกว่า 90 %) ต้องการที่จะให้วิชาพลศึกษาและวิชาสุขศึกษาเป็นวิชาอิสระแยกออกจากกัน และให้ความสำคัญวิชาละ 1 หน่วยกิต

ในวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอายุ เนื่องจากในการศึกษาครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษามัธยมศึกษา 2 โรงเรียน จึงทำให้อายุเฉลี่ยของนักเรียนชายสายสามัญศึกษาอยู่ในเกณฑ์สูงกว่าปกติ (อายุเฉลี่ย 20.7 ปี) อาจเป็นผลทำให้เจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลาสมาชั้นมัธยมเปลี่ยนไป

เพราะเมื่อบุคลิกมีอายุมากขึ้นมีประสบการณ์มาก รู้จักคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ และมีเจตนาที่ฝังแน่น เปลี่ยนแปลงได้ยาก มีความมั่นคงของเจตนาและความสนใจ (ชานาญ นิติรัตน์, 2518 : 190) เมื่อมีอายุมากขึ้นตามสภาพความเป็นจริงมักไม่ค่อยชอบการออกกำลังกาย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากซีกจำกัดทางกายภาพร่างกายและความจำเป็นก็ได้ /

ในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับสภาพร่างกาย สภาพร่างกายหมายความรวมถึงด้านสรีรวิทยาและกายวิภาค นักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษา อยู่ในวัยวัยรุ่น มีการเปลี่ยนแปลงความเจริญเติบโตในกายโครงร่าง น้ำหนัก ส่วนสูง ซึ่งมีผลมาจากพันธุกรรม อิทธิพลของฮอร์โมนต่อภาวะทางโภชนาการ และการออกกำลังกาย จึงทำให้แต่ละคนมีสภาพร่างกายที่แตกต่างกันอันมีผลต่อกิจกรรมทางพลศึกษา เพราะกิจกรรมทางพลศึกษาในแต่ละกิจกรรมเหมาะสมสำหรับสภาพร่างกายเฉพาะแบบ จึงจะสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น บาสเกตบอล เหมาะกับนักเรียนที่มีรูปร่างสูง ลำสัน ปรากลเปรี้ยว มีความคล่องตัว มีน้ำหนักตัวพอสมควร เมื่อโรงเรียนจัดให้มีการสอนวิชาชั้นผู้ที่มีสภาพร่างกายเหมาะสมก็จะสามารถปฏิบัติได้มีประสิทธิภาพทางการเรียนสูงทั้ง ๆ ที่นักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษาอาจจะมีเจตนาที่ไม่ดีต่อวิชานี้ก็ได้

ในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับทักษะพื้นฐานหรือประสบการณ์เดิม ทักษะพื้นฐานหรือประสบการณ์เดิมที่นักเรียนเคยได้รับอาจมีผลต่อกิจกรรมใหม่ 2 ลักษณะ คือ การส่งเสริมกันและกันกับการขัดขวางต่อกัน ฉะนั้นถ้ากิจกรรมของวิชาพลศึกษานำที่จัดได้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษาไปสอดคล้องกับทักษะหรือประสบการณ์ที่นักเรียนเคยมีมาแล้ว ก็จะเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นและส่งเสริมให้กระทำการกิจกรรมใหม่ได้เร็วขึ้นและมีประสิทธิภาพดีขึ้น ในทำนองตรงกันข้ามถ้าหากกิจกรรมใหม่ไปขัดขวางกับทักษะหรือประสบการณ์ที่นักเรียนเคยมีมาแล้ว ก็จะเป็นสิ่งที่เหนี่ยวรั้งให้การกระทำกิจกรรมใหม่ได้ช้าลง ต้องเสียเวลาแก้ไขทักษะหรือประสบการณ์เดิมแล้วต้องมาฝึกทักษะหรือประสบการณ์ใหม่ ผลก็คือไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรมใหม่ได้ก็เท่าที่ควรภายในเวลาที่กำหนด ทั้ง ๆ ที่นักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษาอาจจะมีเจตนาที่ดีต่อวิชานี้ แต่เวลาและโอกาสไม่อำนวยให้ที่จะฝึกฝนในทักษะนั้น ๆ เนื่องจากยังมีวิชาอื่นที่สำคัญและจำเป็นต้องฝึกฝนเพื่อที่จะนำนักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาตามเป้าหมายที่นักเรียนได้วางไว้

สังคมและสภาพแวดล้อม เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับ เจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน วิชาพลานามัย สภาพแวดล้อมหมายถึงรวมถึงสถานที่ อุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวก รสนิยม การรู้จักคุณค่า การยอมรับในสังคม วัฒนธรรม นิยมประเพณีและวัจนธรรม ฐานะทาง เศรษฐกิจตลอดทั้งอาชีพของสังคม นักเรียนชายมัธยมก็มาตอนปลายสายสามัญศึกษา เพิ่งมีการ เรียน วิชาพลานามัยเมื่อปีการศึกษา 2518 นี้เอง สภาพแวดล้อมทางต่าง ๆ ยังไม่เอื้ออำนวย ยังไม่เคยชินกับสิ่งใหม่ สังคมยังไม่ยอมรับและรู้จักคุณค่าของวิชาพลานามัย ยังมุ่งหวังว่านักเรียนชาย มัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษาจะเป็นผู้คงแก่เรียน จะไปคนหรือเด็กอ่อนก็หา เป็นการไม่ เหมาะสม จึงขาดการส่งเสริมและสนับสนุนในทางต่าง ๆ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อการ เรียนวิชานี้

2. ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยของนักเรียนหญิง

มัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร

จากผล เสร็จเรียบร้อยของผลในการวิจัยครั้งนี้พบว่า , ในนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอน ปลายสายสามัญศึกษา เจตคติมีความสัมพันธ์แบบกลับกันกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษาที่มีเจตคติที่ดีคือ วิชาพลานามัยอาจจะได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยดี และในทางตรงกันนักเรียน หญิงที่มีเจตคติที่ไม่ดีคือวิชาพลานามัยอาจจะได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยสูงก็ได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากองค์ประกอบหลาย ๆ ด้าน เช่น สายการศึกษา ลักษณะวิชา การประเมินผล จำนวน หน่วยกิตและเวลาเรียน ทักษะพื้นฐานหรือประสบการณ์เดิม อายุ ความอดทน ความสนใจและ โอกาส สภาพร่างกาย สังคมและสภาพแวดล้อมตลอดทั้ง วัฒนธรรมนิยมประเพณีและวัจนธรรมใน ลักษณะเดียวกันกับที่กล่าวมาแล้วในข้อที่ 1 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องสภาพร่างกายและ วัฒนธรรมนิยม ประเพณี และวัจนธรรมของสังคม เป็นปัจจัยสำคัญมาก กล่าวคือ

✳ ในปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพร่างกาย นักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษา อยู่ในระยะวัยรุ่นตอนกลาง มีการเปลี่ยนแปลงในค่านโครงสร้างของร่างกายความแข็งแรงของ กล้ามเนื้อและความเร็วน้อยกว่านักเรียนชาย ดังนั้นถ้าโรงเรียนจัดกิจกรรมทางพลศึกษาที่ต้องใช้ ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและความเร็ว นักเรียนหญิงจะปฏิบัติได้ไม่ทันนักเรียนชาย ถ้าหาก ถือเกณฑ์ในการประเมินผลอย่างเดียวกันผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยของนักเรียนหญิงก็จะ

คงไถ่ถามว่าข้อ 1 และข้อ 2 โดยเฉพาะอย่างยิ่งโปรแกรมพลานามัยของโรงเรียน ครูผู้สอน อุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวกและการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหารของโรงเรียน เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลสำคัญที่จะทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีหรือไม่คือวิชาพลานามัยและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลานามัยจะสูงหรือต่ำ กล่าวคือ

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดโปรแกรมพลานามัยของโรงเรียนสายสามัญศึกษา ที่มีนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย การจัดโปรแกรมมักจะไม่สนองความต้องการและความสนใจของนักเรียน มักจัดโปรแกรมโดยคำนึงถึงความสามารถของครูผู้สอนเป็นหลัก โรงเรียนจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่เท่าเทียมกัน ประกอบกับจำนวนครูมีไม่พอเพียง อุปกรณ์น้อย งบประมาณขาดเครื่องอำนวยความสะดวก และผู้บริหารโรงเรียนไม่ให้ความสำคัญ ส่งเสริมสนับสนุนเท่าที่ควร ดังที่ไพฑูริย์ จัยสิน (ไพฑูริย์ จัยสิน, 2513 : 88-94) กล่าวว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษาจึงมีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลานามัย ไม่เห็นคุณค่าและความสำคัญของวิชาฯ ยิ่งบางโรงเรียนส่งเสริมการแข่งขันกีฬาภายนอกโรงเรียน โดยหวังชัยชนะหรือชื่อเสียงของโรงเรียน โดยจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนออกไปหรือจัดให้ทีมย่อย เป็นการจัดให้กับนักเรียนกลุ่มย่อย ไปไว้ให้ให้กับนักเรียนทุกทีมหรือนักเรียนส่วนมาก ทำให้ไม่สามารถพัฒนาหรือปรุงแต่งสภาพจิตใจ ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา การประพฤติตนอยู่ภายใต้กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ความมีวินัย ใฝ่ดีใฝ่เก่ง ผลก็คือเกิดการทะเลาะวิวาทกัน ระหว่างนักเรียนต่างโรงเรียน อันมีสาเหตุมาจากการแข่งขันกีฬาเพื่อหวังการชนะหรือความมีชื่อเสียง ทำให้นักเรียนส่วนมากไม่ชอบและไม่อยากเข้าร่วมในกิจกรรมพลศึกษา มีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลานามัย แต่เมื่อหลักสูตรกำหนดให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายทุกคนต้องเรียนก็สามารถเรียนได้และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลานามัยสูงด้วย ทั้งนี้เพราะมีองค์ประกอบอื่นเข้ามาสนับสนุนปัจจัยดังกล่าวมาแล้ว

4. ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลานามัยของนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ในนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีวศึกษา เจตคติมีความสัมพันธ์แบบตรงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลานามัย

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนชายมัธยมศึกษาคอนพลาย สายอาชีพศึกษา ที่มีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลานามัยจะไ้รับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลานามัยสูงกว่า ในทำนองเดียวกัน ผู้ที่มีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลานามัยก็จะไ้รับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลานามัยต่ำตามไปด้วย เป็นไปตามที่สุชาติ โสภประยูร (2514 : 136 - 138) ไ้กล่าวไว้ว่า เจตคติมีส่วนช่วยในการปรุงแต่งรูปร่างของการปฏิบัติและพฤติกรรมของพวกเราให้ดีขึ้นได้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของศิริศักดิ์ ศิริเกษมศักดิ์ (2518 : 15) ที่ว่าเจตคติเป็นแรงจูงใจที่สามารถกำหนดทิศทางของพฤติกรรมของบุคคลที่มีคว่สิ่งแวดล้อมไ้ และยังมื่อองค์ประกอบอื่น ๆ มาสนับสนุนอีก เช่น สายการศึกษา โอกาส สังคมและสภาพแวดล้อม เป็นต้น

ในมัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับสายการศึกษานักเรียนชายมัธยมศึกษาคอนพลาย สายอาชีพศึกษามีจุดมุ่งหมายในการเรียนที่เน้นอน เป็นการศึกษาเพื่อไปประกอบอาชีพตามแต่ละสาขาวิชาที่ไ้เรียนถึงนั้นการศึกษาก็เน้นหนักไปในทางปฏิบัติจึงทำให้เขาไ้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเรียนวิชาพื้นฐานซึ่ง เป็นวิชาบังคับร่วมตามหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาคอนพลาย พ.ศ. 2518 ไ้ไ้ศึกษาภาษาไทย สังคมศึกษา และวิชาพลานามัย เมื่อนักเรียนชายมัธยมศึกษาคอนพลายสายอาชีพศึกษาไม่ต้งเรียนวิชาพื้นฐานโดยทั่วไปมากก็ย่อมจะมีเวลาที่จะศึกษากฎปฏิบัติฝึกฝน ใบกิจกรรมพลศึกษาไ้มากถ้าไ้เรียนชอบและสนใจ และเนื่องจากกิจกรรมทางพลศึกษาเป็นกิจกรรมที่สนองการแสดงออกใ้ทางที่เป็นประโยชน์ ใ้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน เป็นการผ่อนคลายความต้งเครียด ทำใ้ให้นักเรียนชายมัธยมศึกษาคอนพลายสายอาชีพศึกษามีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลานามัย ชอบและสนใจอยากเล่น อยากเข้าร่วมกิจกรรม ตรงกับที่นิวคอมบ์ (Newcomb, 1950 : 128) ไ้กล่าวไว้ผลก็คือทำใ้ให้นักเรียนชายมัธยมศึกษาคอนพลาย สายอาชีพศึกษาที่มีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลานามัยไ้รับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลานามัยสูง ในทำนองเดียวกันนักเรียนชายมัธยมศึกษาคอนพลายสายอาชีพศึกษาที่ไม่ชอบวิชาพลานามัยก็จะหาเวลาว่างไปใช้ในทางที่ไม่ถูกไม่ควร เช่นการรวมกลุ่มมั่วสุมเล่นการพนัน เที่ยวเกเรก่อเรื่องทะเลาะวิวาท เสพยาเสพติดให้โทษ เป็นต้น ซึ่งปรากฏตามรายงานของคณะกรรมการวิเเคราะห์ปัญหาเยาวชน ญ่บ่ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมกระทรวงมหาดไทย (2504 : 20) แทนที่จะใช้เวลาในการฝึกซ้อมกิจกรรมทางพลศึกษา ทำใ้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลานามัยต่ำ ทั้งนี้เพราะวิชาพลานามัยเป็นวิชาที่ขณะมีกิจกรรมที่ต้ง

อาศัยการฝึก การปฏิบัติบ่อย ๆ จึงจะสามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ในนักเรียนหญิงมัธยมศึกษา

ตอนปลาย สายอาชีวศึกษา เจตนคติมีความสัมพันธ์แบบตรงกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีวศึกษาที่มีเจตนคติที่ดีต่อวิชาพลานามัย อาจจะได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยสูงหรือต่ำก็ได้ และในทำนองเดียวกัน นักเรียนหญิงที่ได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยสูง อาจจะมีเจตนคติที่ดีหรือไม่ดีต่อวิชาพลานามัยก็ได้ นั่นคือ ในนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีวศึกษา เจตนคติไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากถึงต่าง ๆ เช่น ขาดการฝึกฝน ความอดทน ความสนใจ และโอกาส ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรม ความเชื่อ สภาพแวดล้อมและการส่งเสริมสนับสนุนที่แท้จริงจากฝ่ายบริหารของ โรงเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ดังได้กล่าวมาแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งสายการศึกษา นักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีวศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกทักษะเฉพาะในอาชีพที่จะออกไปประกอบอาชีพตามสาขาวิชาที่เรียนซึ่งมักเลือกด้วยความถนัดและความสนใจ นักเรียนก็จะใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการฝึกฝนในวิชาชีพของตน เมื่อนักเรียนหญิงต้อง เรียนวิชาพลานามัยซึ่งเป็นวิชาบังคับตามหลักสูตรประโยกมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2518 นักเรียนก็เรียนเพื่อให้จบตามหลักสูตร ไม่ได้หวังในประสิทธิภาพ หรือความราบรื่นในคุณค่าและปรัชญาของวิชาพลานามัย ประกอบกับโรงเรียนยังไม่มีความพร้อมในหลาย ๆ ด้าน เช่น สถานที่ อุปกรณ์ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวก จึงไม่สามารถจัดกิจกรรมพลานามัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผลการเรียนวิชาพลานามัยของนักเรียนไม่คุ้มค่าที่ควร ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงความรู้ ความรู้สึก และการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนหญิงได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นผลทำให้ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยเปลี่ยนแปลงไปไม่สามารถสรุปแน่นอนได้

6. ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีวศึกษา เจตนคติมีความสัมพันธ์แบบตรง กับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีวศึกษาที่มี เจตนคติที่ดีต่อวิชาพลานามัย จะได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยสูง และผู้มีเจตนคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลานามัยจะได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยต่ำตามไปด้วย นั่นคือ เจตนคติมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีวศึกษาโดยตรง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากประเภทหรือลักษณะของกิจกรรมที่จัดว่าตรงหรือไม่ตรงกับ ความสนใจ ความถนัดหรือความต้องการของผู้เรียน หรือทักษะพื้นฐานหรือประสบการณ์เดิม เป็นส่ว สนับสนุน หรืออาจเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมหรือสภาพร่างกายและโอกาสอำนวย เป็นส่วนช่วยส่งเสริมให้ผลการ เรียนดีขึ้นก็ได้

7. ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยของนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ในนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษา เจตนคติมีความสัมพันธ์แบบตรง กับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษาที่มีเจตนคติที่ดีต่อวิชาพลานามัย อาจจะได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยสูงหรือต่ำก็ได้ นั่นคือผู้ที่ได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยสูงไม่ใคร่มาจากผู้ที่มีเจตนคติที่ดีต่อวิชาพลานามัยเสมอไป อาจจะมาจากผู้ที่มีเจตนคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลานามัยก็ได้ และผู้ที่ได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยต่ำไปก็อาจเป็นผู้ที่มีเจตนคติที่ดีต่อวิชาพลานามัยเสมอไป อาจจะมาจากผู้ที่มีเจตนคติที่ดีต่อวิชาพลานามัยก็ได้ ไม่สามารถหาข้อยุติได้ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากองค์ประกอบหลายด้าน เช่น สายการศึกษา ลักษณะวิชา การประเมินผลและจำนวนหน่วยกิต ทักษะพื้นฐานหรือประสบการณ์เดิม อายุ ความถนัด ความสนใจ

และโอกาส สภาพร่างกาย สังคมและสภาพแวดล้อม ทั้งนี้ได้กล่าวมาแล้ว เข้ามาเกี่ยวข้อง ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพละนามัยต้อง เปลี่ยนไป

8. ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพละนามัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษา เจตนคติมีความสัมพันธ์แบบกลับกันกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพละนามัยอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษาที่มีเจตนคติที่ดีต่อวิชาพละนามัย อาจจะได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพละนามัยต่ำหรือสูงก็ได้ และนักเรียนที่มีเจตนคติที่ไม่ดีต่อวิชาพละนามัย อาจจะได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพละนามัยสูงหรือต่ำก็ได้ นั่นก็ถ้านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพละนามัยสูงไม่ได้มาจากผู้ที่มีเจตนคติที่ดีต่อวิชาพละนามัยเสมอไป อาจจะมาจากผู้ที่มีเจตนคติที่ไม่ดีต่อวิชาพละนามัยก็ได้ และในทำนองเดียวกันนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเจตนคติที่ดีต่อวิชาพละนามัย ไม่ใช่จะได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพละนามัยสูง เสมอไป อาจจะได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพละนามัยต่ำก็ได้ ยังไม่สามารถสรุปแน่นอนได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากมีสิ่งอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น สายการศึกษา ลักษณะวิชา ทักษะพื้นฐานหรือประสบการณ์เดิม สภาพร่างกาย ความอดทน ความสนใจ โอกาสและอื่น ๆ ทั้งนี้ได้กล่าวมาแล้วในข้อ 2 และข้อ 5

9. ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพละนามัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษา เจตนคติมีความสัมพันธ์แบบกลับกันกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพละนามัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเจตนคติที่ดีต่อวิชาพละนามัย อาจจะได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพละนามัยต่ำ และผู้ที่มีเจตนคติที่ไม่ดีต่อวิชาพละนามัย อาจจะได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพละนามัยสูงก็ได้ นั่นคือผู้ที่ได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพละนามัยสูง อาจจะมีเจตนคติที่ไม่ดีต่อวิชาพละนามัยก็ได้ ทั้งนี้

อาจจะเนื่องมาจากองค์ประกอบหลายด้าน เช่น สายการศึกษา ลักษณะวิชา การประเมินผล และจำนวนหน่วยกิต ทักษะพื้นฐานหรือประสบการณ์เดิม อายุ ความถนัด ความสนใจ ความต้องการ และโอกาส สภาพร่างกาย ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม สังคมและสภาพแวดล้อม การจัดโปรแกรมพลาแนมัย ครูผู้สอน อุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวก ตลอดจนการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหารของโรงเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งได้กล่าวมาแล้ว

10. เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลาแนมัยของนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษากับสายอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลาแนมัยของนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษากับสายอาชีวศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า เมื่อความสัมพันธ์ระหว่างเจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลาแนมัยของนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษาน้อย ความสัมพันธ์ระหว่างเจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลาแนมัยของนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีวศึกษาก็มีน้อยด้วย ทั้งนี้ขอเสนอสังเกตว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลาแนมัยของนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษานั้น เป็นไปโดยลักษณะกลับกัน ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างเจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลาแนมัยของนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีวศึกษา เป็นไปในลักษณะตรง โดยความสัมพันธ์ของสายอาชีวศึกษามีค่าสูงกว่าสายสามัญศึกษาเล็กน้อย กล่าวคือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสายอาชีวศึกษามีค่า 0.2697 ส่วนของสายสามัญศึกษามีค่า - 0.0659 จึงยังไม่สามารถสรุปผลแน่นอนได้ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากองค์ประกอบอื่นหลายด้าน กล่าวคือ นักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษามีระดับอายุใกล้เคียงกัน มีความต้องการและความสนใจคล้ายคลึงกัน มีประสบการณ์หรือทักษะพื้นฐานที่ใกล้เคียงกัน การศึกษาในสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษามีโครงสร้างของหลักสูตรร่วมกัน มีวิชาบังคับร่วมที่ต้องเรียนเหมือนกัน คือวิชาภาษาไทย วิชาสังคมศึกษา และวิชาพลาแนมัย นอกจากนี้โรงเรียนสายสามัญศึกษายังได้เปิดวิชาเลือกตามความสนใจ ความถนัดและความต้องการของนักเรียนและเปิดเรียนวิชาชีฟด้วย เพื่อให้ให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

สายสามัญศึกษาที่ไม่สามารถเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาได้ สามารถประกอบอาชีพได้ตามเอกัตภาพ เมื่อเป็นเช่นนี้จึงทำให้ความแตกต่างของความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน วิชาพลานามัยของนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษากับสายอาชีวศึกษามีน้อย แต่เมื่อคำนึงถึงจุดมุ่งหมายในการศึกษาในสายสามัญศึกษากับสายอาชีวศึกษาแล้ว อาจจะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษากับสายอาชีวศึกษาแตกต่างกันได้

11. เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัย ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษากับสายอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติ กับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษากับ สายอาชีวศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า เมื่อความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติ กับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษา ค่า สายอาชีวศึกษาก็ต่ำกว่า แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทาง การ เรียนวิชาพลานามัยของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษา เป็นไปในลักษณะ กลับกัน ส่วนของสายอาชีวศึกษา เป็นไปในลักษณะตรง และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสายสามัญ ศึกษาสูงกว่าสายอาชีวศึกษาเล็กน้อย กล่าวคือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสายสามัญศึกษา เท่ากับ -0.1599 ส่วนของสายอาชีวศึกษาเท่ากับ 0.0488 ความแตกต่างของสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์มีค่าเท่ากับ 1.05 เมื่อคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ของสายสามัญศึกษาและสาย อาชีวศึกษาคงที่กล่าวไว้ในข้อ 10 แล้ว จึงยังไม่สามารถสรุปผลแน่นอนได้

12. เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัย ของนักเรียนชายและหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษากับสายอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติ กับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลานามัยของนักเรียนชายและหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญ ศึกษากับสายอาชีวศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอน ปลายสายสามัญศึกษากับสายอาชีวศึกษา มีความสัมพันธ์ระหว่าง เจตนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชา

นอกจากนี้ เป็นวิชาอิสระในการศึกษาค้นคว้า และควรเพิ่มความสำคัญของวิชาทั้งสองให้มากขึ้น ให้มีเวลาเรียนเพิ่มขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ ความเข้าใจที่ได้รับไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาตัวเองได้เต็มที่

1.1 ในวิชาพลศึกษา ควรขยายขอบข่ายให้กว้างขึ้นจากเดิมซึ่งเป็นวิชา พ 401 แคมมินตัน พ 402 กระบี่กระบอง พ 503 แอโรบิค และ พ 504 ตะกร้อ ควรเปลี่ยนชื่อวิชาและรหัสวิชาเสียใหม่ เป็นวิชาพลศึกษาและนันทนาการ วิชารหัส พล 401 พล 402 พล 503 และ พล 504 ตามลำดับ ส่วนกิจกรรมที่จัดนั้นควรคำนึงถึงความต้องการ ความสนใจ ของนักเรียน ตลอดจนเป็นกิจกรรมที่กำลังนิยมของสังคม และไม่จำเป็นต้องเรียนวิชาไหนก่อน ถ้ามีครูผู้สอน อุปกรณ์พร้อม ควรจัดให้มากกว่า 1 วิชาต่อภาคเรียน เช่น จัดได้มี 8 วิชาต่อภาคเรียนและเปิดสอนทุกภาคเรียนให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาที่นักเรียนชอบ 4 วิชา ภายในเวลา 4 ภาคเรียนโดยใช้เวลาวิชาเดิม วิชาที่ควรเปิดเรียน 8 วิชา ได้แก่ แคมมินตัน วายน้ำ เทนนิส กิจกรรมเข้าจังหวะ ขอบพอล ฟุตบอล บาสเกตบอล และวอลเลย์บอล โดยกำหนดให้เรียน 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต (เป็นข้อย่างน้อย) และกำหนดจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมให้แคบลงและเฉพาะรายวิชาที่เรียน หลักสูตรพลศึกษาและนันทนาการต้องกำหนดครูผู้สอน วิธีการสอน อุปกรณ์ที่ใช้ มีคู่มือ ประมวลการสอนหรือแบบเรียนที่เหมาะสม กำหนดวิธีการประเมินผลที่วัดได้ถูกต้องแน่นอนตรงจุดมุ่งหมาย

1.2 ในวิชาสุขศึกษา ควรแยกเป็นวิชาอิสระจากเดิมซึ่งเป็นวิชา พ 401 พ 402 พ 503 และ พ 504 เปลี่ยนเป็น สุข. 401 สุข. 402 สุข. 503 และ สุข. 504 ตามลำดับ กำหนดให้เรียน 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต กำหนดจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมให้แคบลงและเฉพาะเรื่อง ควรพิจารณาปรับปรุงขอบข่ายและเนื้อหาสาระเสียใหม่ให้สัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่วางไว้ กำหนดครูผู้สอน วิธีการสอน อุปกรณ์ คู่มือ ประมวลการสอนและแบบเรียนที่เหมาะสม กำหนดวิธีการประเมินผลที่มีอำนาจจำแนกสูง มีความเชื่อมั่นและมีความเที่ยงตรง โดยเน้นการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและการปรับปรุงตัวเองในแง่ของสุขภาพ ให้เข้าใจในเรื่องวิทยาศาสตร์แห่งสุขภาพ

2. จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลานามัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีมากน้อยต่างกันและขึ้นอยู่กับความถี่ที่ออกกำลังกาย ซึ่งขึ้นอยู่กับเพศและสายการกีฬา นอกจากนี้ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลทำให้เจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเปลี่ยนไป เช่น สภาพแวดล้อม ทักษะพื้นฐานหรือประสบการณ์เดิม ชักจูงชักทางเสรีวิทยาและกายวิภาค ความถนัด ความสนใจ ดังนั้นหลักสูตรวิชาพลานามัยจะต้องคำนึงถึง เรื่องสายการกีฬาและเพศ ตลอดจนสภาพแวดล้อม ทักษะพื้นฐานหรือประสบการณ์เดิม ความถนัด ความสนใจ ความต้องการ ความจำเป็น อายุ และชักจูงชักทางเสรีวิทยาและกายวิภาค โดยการจัดเนื้อหาสาระและวิธีการสอนตลอดทั้งอุปกรณ์ ภูมิวิชาการ และการประเมินผลที่ตนเองมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่วางไว้ เน้นในเรื่องนั้นหนาแน่นและสุขภาพเป็นสิ่งสำคัญ

3. ควรมีการสร้างแบบทดสอบมาตรฐานวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลานามัยสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

4. ควรมีการปรับปรุงแบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อวิชาพลานามัยให้เป็นมาตรฐานเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยต่อไป

5. ควรมีการศึกษาถึงเจตคติที่มีนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อวิชาพลานามัยโดยแยกตามโปรแกรมการเรียน เพศ ^{หรือชั้นปี} ระยะเวลาของโรงเรียน และเขตการศึกษา

6. ควรมีการศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลานามัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยแยกตามโปรแกรมการเรียน เพศ ระยะเวลาของโรงเรียน และเขตการศึกษา

7. ควรศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลานามัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตการศึกษาต่าง ๆ หรือทั่วประเทศ

8. ควรศึกษาถึงสิ่งที่มีอิทธิพลต่อเจตคติที่มีต่อวิชาพลานามัยและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลานามัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

9. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบเจตคติที่มีนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อวิชาพลานามัยกับวิชาสุขศึกษา โดยแยกตามโปรแกรมการเรียน เพศ ระยะเวลาของโรงเรียน และเขตการศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลทิพย์ กิริชากิ ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางกลไกของร่างกายกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยพลศึกษา ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2519. 65 หน้า.
- กอง วิสสุทธารมภ์ "การพลศึกษากับการพัฒนาประเทศ" วารสารพลศึกษา สุขศึกษา และ สันทนาการ 3 (1) 15-28 ธันวาคม 2513.
- กิติมา เฮอร์เจริญ ความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2507 ในเขตจังหวัดพระนครและธนบุรีที่มีต่อวิชาสุขศึกษา ปริญญาโท คม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2507. 76 หน้า.
- ✓ ชำนาญ นิตารัตน์ "จิตวิทยาในการเรียน การสอน การปกครองในโรงเรียนผู้ใหญ่" คู่มือการอบรมครูโรงเรียนผู้ใหญ่สายสามัญ ระดับ 3-4 โรงพิมพ์การกีฬา 2518, 289 หน้า.
- ✓ กุ้ย ชุมสาย, มล จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน พิมพ์ครั้งที่ 3 ไทยวัฒนาพานิช 2504. 654 หน้า.
- นเรก ศรีรักษ์ "การสอนพลศึกษาในโรงเรียน" วิทยาสาร 22 มีนาคม 2513.
- บุญสม มาร์ติน "กรีฑากับการพัฒนาประเทศ" งานกรีฑาถนัดพัฒนาก่อนนักเรียน ครั้งที่ 33 หน้า 7-9 25-29 ธันวาคม 2513.
- ประคอง กรรณสูต สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู พิมพ์ครั้งที่ 2 ไทยวัฒนาพานิช พระนคร 2513. 159 หน้า.
- พลศึกษา, กรม กิจกรรมเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายสำหรับเยาวชน 2519. 8 หน้า.
- ไพฑูริย์ จัยสิน ปัญหาในการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ปริญญาโท คม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2513. 139 หน้า.
- พอง เกิดแก้ว การพลศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 4 วัฒนาพานิช กรุงเทพฯ 2518. 339 หน้า.
- มหาคไทย, กระทรวง รายงานของคณะกรรมการวิเคราะห์ปัญหาเยาวชน ศูนย์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม 2504. 33 หน้า.

วรรณภา พรหมบุรณย์ การศึกษาผลทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2511 ของนักเรียนที่มิใช่โรงเรียนและผู้ที่มิใช่เจ้าหน้าที่ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิทยาลัยวิชาการศึกษา 2513, 116 หน้า.

ศิริศักดิ์ ถิณันท์ศักดิ์ ทัศนคติของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตการศึกษา 4 ที่มีต่อการทดสอบปลายปี ปรินทิพย์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 91 หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง ประวัติกระทรวงศึกษาธิการ 2435-2507.

ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น 2503 พิมพ์ครั้งที่ 7 2511, 35 หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2518 สารพัดช่าง พระนคร 2516, 175 หน้า.

สังข์ แสนทวิสุข การสำรวจความสนใจทางกีฬาของเด็กวัยรุ่น ปรินทิพย์ กศ.ม. คณะกรรมาธิการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2502, 87 หน้า.

สุชาติ โสมประยูร โครงการสุขภาพในโรงเรียน พิมพ์ครั้งที่ 4 ไทยวัฒนาพานิช พระนคร 2514, 191 หน้า.

สุชาติ โสมประยูร การสอนสุขศึกษา ไทยวัฒนาพานิช พระนคร 2514, 167 หน้า.

สุนันท์ จุฑะกร "การวางแผนกีฬาในโรงเรียน" วารสารพลศึกษา สุขศึกษา สันทนาการ 3 (1) กรกฎาคม 2508, 72 หน้า.

สำรวจ ไชยยงก์ "แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมพลศึกษา" วารสารพลศึกษา สุขศึกษา สันทนาการ 3 (1) กรกฎาคม 2508, 72 หน้า

หทัย อภิศาดพงษ์ การศึกษาเปรียบเทียบความรู้ในวิชาพลศึกษาและเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา ระหว่างนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (สายสามัญ) ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปรินทิพย์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา 2515, 65 หน้า.

อุษณีย์ เบ็นนุณี การพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมปัจจุบันในเขตเทศบาลกรุงเทพ ปรินทิพย์ กศ.ม. คณะกรรมาธิการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2502, 65 หน้า.

อภาพร สุชาวงษ์ การศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดชลบุรีที่มีต่อ
การจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2520, 96 หน้า.

Bovyer, George, "Children's Concepts of Sportsmanship in the Fourth, Fifth, and Sixth Grades," Research Quarterly, Vol.34, No.3, October, 1963.

Byrd, Gliner E., "Health Problem of Significance for Course and Curriculum Construction," Research Quarterly, March 1950, 187 pp.

Edwards, Allen Louis, Techniques of Attitude Scale Construction, New York, Appleton-Century-Crofts, 1957, 256 pp.

Ferguson, George A., Statistical Analysis in Psychology and Education, 3rd., ed., McGraw-Hill, Inc., New York, 1971, 492 pp.

Garrett, Henry E., Statistics in Psychology and Education, David McKay Company Inc., 1962, 473 pp.

Gross, Arthur Thomas, "A Study to Determine Relationship of Physical Fitness to Motor Educability, Scholastic Aptitude, and Scholastic Achievement of College Men," Dissertation Abstract, Vol.25, No.10, April, 1965.

Gullford, J. P., Fundamental Statistics in Psychology and Education, Kogakusha Company, Ltd., Tokyo, 1965, 605 pp.

Hart, Marcia E., and Shay, Claton T., "Relationship Between Physical Education and Academic Success," Research Quarterly, Vol.35, No.3, October, 1964.

Heavorn, Phyllis A., "Attitude of the Sisters of Charity of Nazareth toward Physical Education and their Relationship to Leisure Time Activities," Dissertation abstracts International, 31(9) : 4323-A - 4945-A, 1971.

- Hill, Carl L., "Factors Related to the Attitude of Ninth Grade Boys in Arkansas toward Physical Education," Dissertation Abstracts International, Vol.32, No.2, 1971.
- Lewis, Arthur J., School Health Source Book, Stanford University, 1955, 354 pp.
- Lindquist, E. F., Educational Measurement, American Council on Education, Washington, D. C., 1951, 534 pp.
- McNemar, Quin, Psychological Statistics, John Wiley and Sons, Inc., New York, 1969.
- Newcomb, Theodore M., Social Psychology, The Dryden Press Inc., New York, 1950.
- Robinson, Mabel C., "A Survey of the Girls' Physical Education Programs for the Secondary School in the State of Alabama," Dissertation Abstracts International, 31(10):4947-A - 5571-A, 1971.
- Shaw, M. E., and Wright, J. M., Scale for the Measurement of Attitude, McGraw-Hill, Inc., New York, 1967, 604 pp.
- Skinner, Charles Edward, Educational Psychology, Printice-Hall, Inc., New York, 1959, 622 pp.

ភាគដំបូង

แบบสอบถาม

คำชี้แจง แบบสอบถามทั้งหมดมี 3 ตอน ตอนที่ 1 เป็นเรื่องทั่วไปของนักเรียน ตอนที่ 2 เป็นเรื่องเกี่ยวกับเจตนาคติที่ปีค่อวิชาสละศึกษา และตอนที่ 3 เป็นเรื่องเกี่ยวกับเจตนาคติที่มีต่อวิชาสุขศึกษา วัตถุประสงค์ของการสอบถามครั้งนี้เพื่อจะศึกษาความจริงที่เกี่ยวกับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อวิชา"ลานามัย" ซึ่งเป็นวิชาที่กระทรวงศึกษาธิการได้บรรจุไว้ในหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2518 เป็นวิชาบังคับเลือก ผลของการศึกษาจะมีความเที่ยงตรงถูกต้องมากเพียงใดขึ้นอยู่กับความจริงที่นักเรียนตอบ ฉะนั้นจึงขอความร่วมมือจากนักเรียนตอบคำถามให้ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริง ผลของการวิจัยจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปรับปรุงการพลศึกษา สุขศึกษา การกีฬาเพื่อพละานามัยของนักเรียนต่อไป และผู้วิจัยถือว่าข้อความทั้งหมดที่นักเรียนตอบมานั้นเป็นความลับ

ตอนที่ 1

คำสั่ง ให้นักเรียนเติมคำลงในช่องว่างหรือทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริง เกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปของนักเรียน

1. ชื่อ ชั้น แผนก
2. โรงเรียน อำเภอ
3. เกิดที่ตำบล อำเภอ จังหวัด.....
4. อายุ ปี เดือน สัญชาติ เชื้อชาติ ศาสนา.....
5. ส่วนสูง ซม. น้ำหนัก กก.
6. สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียน
- อำเภอ จังหวัด ได้คะแนนร้อยละ
7. เคยเป็นนักกีฬาของโรงเรียนหรือไม่ เคย ไม่เคย
8. มีบุคคลอื่นในครอบครัวที่ชอบเล่นกีฬาหรือไม่ มี ไม่มี

9. ชอบวิชาใดมากที่สุด
☐ ดนตรีศาสตร์	☐ วิทยาศาสตร์
☐ สุขศึกษา	☐ พลศึกษา
☐ ภาษาอังกฤษ	☐ สังคมศึกษา
☐ ภาษาไทย	☐ อื่น ๆ
10. เคยประสบอุบัติเหตุหรือไม่
11. เคยป่วยเป็นโรคร้าย
☐ เกย	☐ ไม่เคย
☐ ไข้หวัด	☐ มาเลเรีย
☐ อหิวาตกโรค	☐ เมาหวาน
☐ โรคผิวหนัง	☐ โรคทางเดินอาหาร
12. เคยอ่านหนังสือวารสารการกีฬาหรือไม่
13. เคยอ่านหนังสือวารสารสุขภาพหรือไม่
14. เคยเข้าร่วมกิจกรรมกายพัฒนารึหรือไม่
15. เคยเข้าตัดแว่นสายตาหรือไม่
☐ เคย	☐ ไม่เคย
☐ เคย	☐ ไม่เคย
☐ เคย	☐ ไม่เคย
☐ เคย	☐ ไม่เคย
16. โรงเรียนได้เปิดสอนวิชาพลศึกษาตรงตามกาบต้องการและความสนใจของนักเรียนหรือไม่
☐ ตรง	☐ ไม่ตรง
17. วิชาพลศึกษาที่นักเรียนต้องการเรียนคือวิชาอะไร (เลือก 4 วิชา)
☐ แบคมินตัน	กระบี่กระบอง	แอนคัมบอล	และตะกร้อ
☐ แบคมินตัน	กระบี่กระบอง	วอลเลย์บอล	กิจกรรมเข้าจังหวะ
☐ แบคมินตัน	ฟุตบอลล	บาสเกตบอล	กิจกรรมเข้าจังหวะ
☐ ยูโด	เทนนิส	บาสเกตบอล	วอลเลย์
☐ อื่น ๆ (ระบุ) ..	...		
18. วิชาพลศึกษาที่โรงเรียนเปิดสอนคือ
ม.ศ. 4	ภาคตน
	ภาคปลาย
ม.ศ. 5	ภาคตน
	ภาคปลาย

ตอนที่ 2

คำสั่ง แบบสอบถามในตอนที 2 มีทั้งหมด 30 ข้อ แต่ละข้อเป็นคำถามที่เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษา ให้นักเรียนตอบคำถามตามความคิดเห็นที่แท้จริงของนักเรียน เพื่อผลการวิจัยที่ถูกต้อง คำถามแต่ละข้อมีคำตอบให้แสดงความคิดเห็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างมาก เห็นด้วย ไม่มีความคิดเห็น ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างมาก ให้นักเรียนตอบเพียงความคิดเห็นเดียว โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับระดับความคิดเห็นที่นักเรียนเลือก

เห็นด้วยอย่างมาก	เห็นด้วย	ไม่มีความคิดเห็น	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างมาก
------------------	----------	------------------	-------------	---------------------

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไม่ควรเรียนวิชาพลศึกษา เพราะต้องเรียนวิชาหลักด้วยหนัก เพื่อเตรียมตัวสอบ กักเลือกเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัย

2. วิชาพลศึกษา เป็นวิชาที่ช่วยให้นักเรียนได้ผ่อนคลายความตึงเครียดจากการเรียน ก่อให้เกิดความสนุกสนาน ปี อารมณ์แจ่มใส

3. วิชาพลศึกษา เป็นวิชาหนึ่งที่สำคัญยิ่งในการสร้างและรักษาไว้ซึ่งมาตรฐานที่สังคมต้องการ

4. วิชาพลศึกษา เป็นวิชาที่เรียนแล้วทำให้สมองทึบ เรียนได้ไม่เก่ง และเรียนในระดับสูงไม่ได้

5. วิชาพลศึกษา เป็นวิชาที่ช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ทำให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. วิชาพลศึกษา เป็นวิชาที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุ เป็นอันตรายต่อร่างกายและทำลายสุขภาพ มีผลเสียมากกว่าผลดี

เห็นด้วยอย่างมาก	เห็นด้วย	ไม่มีความคิดเห็น	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างมาก
------------------	----------	------------------	-------------	---------------------

7. วิชาพลศึกษา เป็นวิชาที่ช่วยเสริมสร้างร่างกายของร่างกาย ทำให้ทรหดแข็งแรง มีความคล่องแคล่วว่องไว กระฉับกระเฉง มีการตัดสินใจรวดเร็ว รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดสร้างสรรค์และมีระเบียบวินัย

8. วิชาพลศึกษา เป็นวิชาที่ช่วยพัฒนาทักษะอันเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต และช่วยให้ชีวิตมีความสุขยิ่งขึ้น

9. วิชาพลศึกษา เป็นวิชาที่สอนให้คนเห็นแก่ตัว มีการแข่งขัน ซึ่งก็ชิง เก่งกัน เอาดีเอาเปรียบกัน

10. วิชาพลศึกษา เหมาะสำหรับผู้ชายเท่านั้น ผู้หญิงไม่ควรเรียน เพราะจะทำให้เสียคุณสมบัติของสภาพสตรีไป

11. วิชาพลศึกษา เป็นวิชาที่ช่วยเสริมสร้างให้อวัยวะภายในและระบบต่าง ๆ ของร่างกายทำงานปกติ และมีประสิทธิภาพสูง

12. นักเรียนจะเรียนวิชาพลศึกษาก็พอ เนื้อเป็นวิชาบังคับตามหลักสูตรเท่านั้น เพราะเห็นว่ามันสำคัญและไม่จำเป็น

13. ประเทศไทยเป็นประเทศสังคมนิยม ดังนั้นประชาชนโดยทั่วไปไม่ต้องออกกำลังกายเพียงพอจากการประกอบอาชีพแล้ว ไม่จำเป็นต้องเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษา

14. ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2518 กำหนดให้เรียนพลศึกษา 24 คาบต่อหนึ่งภาคเรียนเป็นการเหมาะสมแล้ว

เห็นด้วยอย่างมาก	เห็นด้วย	ไม่มีความเห็น	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างมาก
------------------	----------	---------------	-------------	---------------------

15. การเรียนวิชาพลศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรเน้นหนักทางทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติ เพราะการปฏิบัติทำให้เหนื่อยเกินไป เรียนวิชาอื่นไม่รู้เรื่อง

16. การเรียนวิชาพลศึกษาดีเพื่อนำความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ตนเอง และสังคม ก่อให้เกิดคุณลักษณะที่ดี มีคุณธรรมและพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ

17. วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ไม่มีหลักการอะไรมากนัก นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองโดยไม่จำเป็นต้องมีครูสอน

18. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ไม่จำเป็นต้องได้รับการศึกษามาทางพลศึกษาโดยตรง ก็เป็นครูสอนพลศึกษาได้

19. สนามกีฬาและโรงฝึกพลศึกษาไม่มีก็ได้ เพราะไม่จำเป็น และสำคัญเหมือนห้องสมุดหรือห้องวิทยาศาสตร์

20. การแข่งขันกีฬากายใจในโรงเรียนมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ของโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียน เพราะนักเรียนจะได้ใช้ทักษะที่ได้รับในชั่วโมงเรียนมาใช้

21. ประเภทของกีฬาที่จัดในการแข่งขันกีฬากายใจในโรงเรียน ควรเป็นประเภทที่มีการสอบในชั่วโมงเรียนหรือเป็นที่สนใจของสังคม และต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับเพศ สถานที่และฤดูกาลด้วย

เห็นความ योग มาก	เห็น	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่
	เห็น	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่
		ไม่	ไม่	ไม่	ไม่
			ไม่	ไม่	ไม่
				ไม่	ไม่

- 22. การเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษาทำให้เป็นผู้ที่มีเพื่อน
มาก เข้าสังคมได้ดี
- 23. ในการแข่งขันกีฬาจำเป็นต้องมุ่งหวังชัยชนะหรือ
รางวัล เป็นสิ่งสำคัญ
- 24. เล่าสำเร็จจากการแข่งขันกีฬาออกมาซึ่งชื่อเสียงของ
โรงเรียน ดังนั้นโรงเรียนจะต้องพยายามทุกวิถีทางเพื่อ
ให้โค้ชชัชชนะ แพ้ไม่ได้
- 25. ถ้านักเรียนเป็นโค้ชก็เข้าร่วมการแข่งขัน นักเรียนจะ
ยอมรับการตัดสินของกรรมการ ไม่มีการโต้เถียง
กรรมการผู้ตัดสิน
- 26. สาเหตุหนึ่งที่เกิดการทะเลาะวิวาดกับในระหว่างการแข่งขัน
กีฬา ก็คือ การหวังชัยชนะมากเกินไป
- 27. ในกรณีที่เป็นการแข่งขันกีฬาและทีมของนัก เรียนเป็นฝ่าย
แพ้ นักเรียนมีความรู้สึกว่าเป็นเรื่องที่น่าอายเป็นอย่าง
ยิ่ง
- 28. การไม่มีทักษะ ซากความรู้ กวามเข้าใจในเกณฑ์กีฬา
เป็นสาเหตุสำคัญที่นำไปสู่การทะเลาะวิวาดกัน
- 29. การแข่งขันกีฬาควรจัดเพื่อสุขภาพพลานามัย เชื่อมั่นความ
สามัคคี เพื่อความสนุกสนานมากกว่าเพื่อความชนะเลิศ
หรือเพื่อของรางวัล

เห็นด้วยอย่างมาก
เห็นด้วย
ไม่เห็นด้วยเล็กน้อย
ไม่เห็นด้วย
ไม่เห็นด้วยอย่างมาก

30. ผลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรแยกเป็น
 วิชาอิสระ ไม่ควรรวมกับวิชาสุขศึกษา และควรให้เรียน
 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์
 และเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ดียิ่งขึ้น

☐	☐	☐	☐	☐
--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

ตอนที่ 3

คำสั่ง แบบสอบถามในตอนที่ 3 นี้มีทั้งหมด 30 ข้อ แต่ละข้อเป็นคำถามที่เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิชาสุขศึกษา ให้นักเรียนคอยคำถามตามความคิดเห็นที่แท้จริงของนักเรียน เพื่อให้ผลการวิเคราะห์ถูกต้องใกล้เคียงความจริงมากที่สุด

คำถามแต่ละข้อมีคำตอบให้เสกงความคิดเห็นอยู่ 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างมาก เห็นด้วย ไม่มีความเห็น ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างมาก ให้นักเรียนเลือกตอบเพียงคำตอบเดียว โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับระดับความคิดเห็นที่นักเรียนเลือก

เห็นด้วยอย่างมาก	เห็นด้วย	ไม่มีความเห็น	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างมาก
------------------	----------	---------------	-------------	---------------------

1. วิชาสุขศึกษาเป็นวิชาที่ไม่จำเป็นและไม่สำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับวิชาอื่นที่ควรเรียน

2. วิชาสุขศึกษาเป็นวิชาที่ช่วยเสริมสร้างให้นักเรียนรู้จักการป้องกันและรักษาตัวเองให้ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีสุขภาพและสวัสดิภาพ

3. นักเรียนเห็นว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชาสุขศึกษานี้มีคุณค่าต่อชีวิตประจำวันมาก

4. นักเรียนเชื่อว่าคนที่คนไทยเรามีอัตราการเจ็บป่วยสูงมากนั้นเป็นเพราะคนไทยเรายังขาดความรู้ ความเข้าใจ ขาดเจตณคติและสุขปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับสุขภาพ

5. ในการสอบวิชาสุขศึกษา ผู้ที่คะแนนสูงแสดงว่าผู้นั้นเป็นผู้มีสุขภาพสมบูรณ์

เห็นบ่อยมาก	บ่อย	ไม่บ่อยนัก	ไม่ค่อย	ไม่เห็นเลย
-------------	------	------------	---------	------------

6. นักเรียนคิดว่าในการ เรียนการสอนวิชาสุขศึกษาใน
โรงเรียนจำเป็นต้องจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน
ให้ถูกหลักสุขลักษณะ และจัดบริการอนามัยโรงเรียน
ให้เด็กเรียนได้เรียบร้อยดี อันเป็นการสร้าง
สุขนิสัยให้แก่เด็กเรียน
7. นักเรียนคิดว่าคนที่คนเราเกิดการป่วยไข้หรือเกิด
อุบัติเหตุต่าง ๆ เป็นเพราะดวงไม้มี่
8. ในการ เรียนการสอนวิชาสุขศึกษา ควรมุ่งทางด้าน
การนำไปปฏิบัติ นำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน/การแก้ไข
ปัญหาชีวิตมากกว่าที่จะท่องจำตามตำรา
9. ผู้ที่มีสุขภาพดีย่อมสามารถปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้
อย่างมีประสิทธิภาพ
10. นักเรียนคิดว่าในการ เรียนวิชาสุขศึกษาใน เรื่องที่
เกี่ยวกับการ เสริมสร้างสมรรถภาพทางกายเป็นเรื่อง
ที่ควร จะเรียนรู้อย่างยิ่ง
11. การ เลือกรับกิจกรรมกับหนทางการ เป็นเรื่อง ที่ควร จะเรียน
เพื่อจะ ใ้เลือกรับกิจกรรมกับหนทางการ ใ้ถูกต้อง เหมาะสม
กับความ ต้องการ ความสนใจ และความอดทน
12. สิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวกับสุขภาพมีเรื่องจำเป็นที่ควร จะ
เรียนรู้ เพราะนักเรียนจะ ใ้ทราบถึงสาเหตุที่ทำให้
อากาศเสีย น้ำเสีย การกำจัดสิ่งปฏิกูล ขยะมูลฝอย
และเหตุรำคาญ เป็นการช่วยแก้ปัญหาสังคมปัจจุบันใ้

☐	☐	☐	☐	☐
--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

☐	☐	☐	☐	☐
--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

☐	☐	☐	☐	☐
--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

☐	☐	☐	☐	☐
--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

☐	☐	☐	☐	☐
--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

☐	☐	☐	☐	☐
--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

☐	☐	☐	☐	☐
--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

เห็นบ่อยมาก	เห็น	ไม่มากเท่าไร	ไม่เห็นเลย	ไม่เห็นเลย
-------------	------	--------------	------------	------------

13. กามโรคเป็นโรคติดต่อสำคัญ นักเรียนระดับมัธยมศึกษา ควรจะได้เรียนรู้ถึงสาเหตุ อาการ ข้อควรปฏิบัติในการ ป้องกันรักษาโรค ตลอดจนการควบคุมการแพร่ของโรค

☐	☐	☐	☐	☐
--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

14. ระบบสืบพันธุ์และการเปลี่ยนแปลงทางกาย ทางจิตใจ ของ เด็กวัยรุ่น เป็น เรื่องที่ควรให้นัก เรียนระดับมัธยมศึกษา ได้เรียนรู้ เพื่อจะได้ปฏิบัติตนให้ถูกต้อง เหมาะสม

☐	☐	☐	☐	☐
--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

15. วัณโรค อหิวาตกโรค โรคทางเดินอาหาร โรคพยาธิลำไส้ เป็นโรคติดต่อที่สำคัญที่ัก เรียนระดับมัธยมศึกษาควรจะได้ เรียนรู้

☐	☐	☐	☐	☐
--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

16. การควบคุมป้องกันสุขภาพของผู้นับถือศาสนา เป็นสิ่งจำเป็นที่ นักเรียนควรจะได้เรียนรู้ เพื่อ เป็นหลักในการ สืบค้น ผลิตภัณฑ์และการบริการสุขภาพ

☐	☐	☐	☐	☐
--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

17. ความรู้ เรื่องประชากรศึกษา รวมถึง สถิติและข้อมูลประชากร ควรจักามีในหลักสูตรและการสอน

☐	☐	☐	☐	☐
--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

18. สวัสดิภาพในการจราจร ักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรได้เรียน เพื่อนำมาใช้ปฏิบัติในชีวิตประจำวันใน อนาคต

☐	☐	☐	☐	☐
--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

19. สุขภาพและสวัสดิภาพในการประกอบอาชีพ เป็น เรื่องที่ไม่ จำเป็นสำหรับนัก เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพราะ นักเรียนส่วนมากยังไม่ได้ประกอบอาชีพ

☐	☐	☐	☐	☐
--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

เห็นด้วยอย่างมาก	เห็นด้วย	ไม่มีความคิดเห็น	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างมาก
------------------	----------	------------------	-------------	---------------------

20. เพศศึกษา รวมถึง การวางแผนครอบครัว มักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การจะไ้ศึกษา เพื่อจะไ้เป็นแนวทางในการปฏิบัติตน เมื่อมีครอบครัว
21. โรคที่เกิดจากความบกพร่องของร่างกาย ไ้แก่ มะเร็ง โรคหัวใจ โรคเบาหวาน เป็นโรคที่ควรจะให้ั้ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไ้เรียนรู้
22. ความรู้ เรื่องสุขภาพจิต เกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อจิตใจและอารมณ์ การควบคุมอารมณ์และการปรับปรุงบุคลิกภาพ เพื่อการปรับตัวไ้กับเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อม เป็นเรื่องที่ควรไ้ศึกษา
23. ปฐมพยาบาล เรื่องการเข้าเฝ้าก การห้ามเลือด การถูกสารเคมี แกสพิษ การฉายปอด การนวดหัวใจ เป็นสิ่งที่นักเรียนควรจะไ้เรียนรู้
24. ระบบคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวกับความเจริญเติบโตทางเพศ การเปลี่ยนแปลงของวัยรุ่น ควรให้ั้ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาไ้เรียนรู้
25. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายควรจะไ้เรียนรู้ถึงระบบต่างๆ ของร่างกายซึ่งเกี่ยวกับกายวิภาค และหน้าที่ซึ่งสัมพันธ์กับความรู้อชีววิทยาสวมบุคคล
26. ทุกโรงเรียนจำเป็นต้องจัดให้มีศูนย์สุขภาพเพื่อให้บริการด้านสุขภาพแก่ักเรียน

เห็นด้วยอย่างมาก	เห็นด้วย	ไม่มีความคิดเห็น	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างมาก
------------------	----------	------------------	-------------	---------------------

27. การจัดประกวดสุขภาพเด็ก เป็นการส่งเสริมให้ประชาชนสนใจกับสุขภาพของ เด็กเล็ก ซึ่งจะเติบโตเป็นเยาวชนที่ดีของชาติ

☐	☐	☐	☐	☐
--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

28. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายควรได้เรียนรู้ถึงหลักการเลือกถูกรอง/การปฏิบัติตนในชีวิตครอบครัว ในฐานะบิดามารดาและการเลี้ยงดูบุตร

☐	☐	☐	☐	☐
--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

29. ความรู้ เรื่องการพัฒนาการเจริญเติบโตในวัยต่างๆ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายควรได้เรียนรู้

☐	☐	☐	☐	☐
--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

30. การเรียนวิชาสุขศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายควรแยกเป็นวิชาอิสระ ไม่ควรรวมกับวิชาพลศึกษา ในการศึกษาค้นคว้า และควรให้เรียน 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ตลอดเทอม เพื่อให้ นักเรียนได้มีความรู้ เจตนคติที่พอที่จะนำไปเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตน ให้เกิดสุขนิสัยที่ดีได้

☐	☐	☐	☐	☐
--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ วิชาที่ ร.ศ.อรุณ ทองใส

วัน เดือน ปีเกิด 9 มกราคม 2493

ภูมิลำเนา 229 หมู่ที่ 3 ตำบลกวนซุม อำเภอรอนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ที่อยู่ปัจจุบัน 53 ซอยวัดเชิงหวาย ตำบลบางซ้อ เขตคูสิต กรุงเทพมหานคร

สถานที่ทำงาน โรงเรียนมัธยมสาธิตรามกำแหง คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามกำแหง

ประวัติการศึกษา

ประถมศึกษาตอนต้น	พ.ศ. 2500-2503 โรงเรียนวัดกันมาดี ตำบลกวนซุม อำเภอรอนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช
ประถมศึกษาตอนปลาย	พ.ศ. 2504-2506 โรงเรียนชุมทองศึกษา ตำบลควนเกย อำเภอรอนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช
มัธยมศึกษาตอนต้น	พ.ศ. 2507-2509 โรงเรียนรอนพิบูลย์วิทยา ตำบลรอนพิบูลย์ อำเภอรอนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช
มัธยมศึกษาตอนปลาย	พ.ศ. 2511-2513 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
ปริญญาการศึกษามัธยมศึกษา เทียบคณียมอันถึ 2	พ.ศ. 2514-2517 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา)	พ.ศ. 2518-2520 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร